

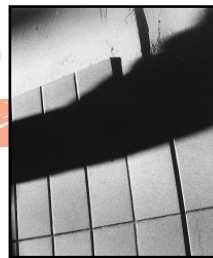
**Politieke studenten over
herverkaveling**

p. 5

**Sir Browne: pomphouder
wordt eredoctor**

p. 9

**Cinema Zed: waar is de
popcorn?**

p. 11

STUDENTENRADIO NA TWEE JAAR AFWEZIGHEID OPNIEUW IN DE LUCHT

Radio Scorpio: het nieuwe geluid op 106.0 FM

Vandaag hervat Radio Scorpio na bijna twee jaar radiostilte de uitzendingen op 106.0 FM. Overdag krijgen we non-stop muziek te horen en 's avonds vanaf 18u live-radio met nieuws en informatieve programma's. Vanaf 23u komen elke dag verschillende muziekgenres aan bod, gaande van jungle, house tot hip-hop.

Radio Scorpio ging in 1979 voor de eerste maal in de ether als één van de eerste lokale radio's. Tijdens die twintig jaar maakten heel wat bekende Vlamingen er hun debuut. En wegens de toen nog illegale uitzendingen bestormde de politie de studio terwijl de uitzendingen hardnekkig verder gezet werden. In 2000 moest Scorpio noodgedwongen haar uitzendingen staken. Scorpio moest verhuizen toen het Arenberginstituut in de Naamsestraat werd verbouwd tot het kunstencentrum Stuk.

Scorpio kreeg opnieuw een plaatsje in het gebouw van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) in de 's Meiersstraat. Ook de zendmast moest verhuizen en prijkt nu bovenop het Sint-Pietersziekenhuis. Vooral het verplaatsen van de zendmast zorgde voor heel wat administratieve en financiële problemen en een nieuwe uitzendvergunning liet aanvankelijk lange tijd op zich wachten.

Vandaag is 'Leuven's oudste en enige onafhankelijke radio' weer springlevend. Overdag draait Scorpio non-stop muziek en vanaf 18u is er live-radio met nieuws en verschillende informatieve programma's. Van 22u tot 1u 's nachts kun je elke dag een ander dansgenre beluisteren. Muzikaal kiest Scorpio overwegend voor alternatieve genres die bij de kommersiële zenders vaak niet of minder aan bod komen.

Een vijftigtal vaste medewerkers bieden een gamma van vijfendertig verschillende programma's. 'Scorpioscoops' start de live-uitzendingen op weekdagen met lokale aktualiteit en binnen- en buitenlandse nieuws. Vanaf 19u brengt Scorpio informatieve programma's over gitaar, film, strips, jazz, humor, literatuur. Vanaf 22u trekt men er de *dance-kaart*. Elke weekdag krijgt de luisteraar een ander muziekgenre te horen: jungle, house, hip-hop, bossa, techno.

Radio Scorpio wil zich duidelijk onderscheiden van het 'oude' Scorpio en wil af van de bijhorende mentaliteit. Met een andere en nieuwe structuur en een meer professionele instelling wil Scorpio dit bereiken. Radio Scorpio mikt vooral op de Leuvense studenten als potentieel luisterpubliek. Een radio voor en door studenten.

Kris Malefason

Lees meer op pagina 13.

Middelpunt: Patroonsfeest 2002

(foto: Pieter Van der Aa)

Toelatingsproef burgies afgeschaft

Minister van onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) zal aan het parlement voorstellen om de verplichte toelatingsproef burgerlijk ingenieur te schrappen. Dit nieuws kwam er vorige week nadat Veto het bericht had uitgebracht dat de Bologna-werkgroep een voorstel in die zin had gedaan. Rector André Oosterlinck is tegen de afschaffing zonder meer.

De minister volgt dus het advies en de argumentering van de werkgroep die het nieuwe dekreet op het hoger onderwijs moet voorbereiden. Volgens Vanderpoorten is de behoefte aan zo'n proef verdwenen en bevordert de afschaffing de democratische toegang tot het hoger onderwijs. Zij wees er ook op dat de toelatingsproef recentelijk nog versoepeld werd om ook studenten die slechts zes uur wiskunde hebben gevolgd, de kans te geven de studies aan te vatten. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) reageerde verheugd op het nieuws.

pelende Kringorganisatie (Loko) reageerde verheugd op het nieuws.

In De Standaard stelde rector André Oosterlinck — zelf burgerlijk ingenieur — dat hij in de huidige kontekst tegen de afschaffing van de toelatingsproef is. Dat is opmerkelijk. In januari 2000 had hij deze proef nog als "voorbijgestreefd" getipeerd. Hij wil eerst komen tot een niet-bindende oriënteringsproef voor jongeren. Ook zijn collega's in de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) overwegen dit voorstel. Rector Francis Van Loon van de Universiteit Antwerpen verklaarde zich wel reeds voorstander van de afschaffing van de toelatingsproef burgerlijk ingenieur.

MISLUKKING

Intussen is er protest gerezen van de Leuvense studentenkring VTK, die de burgerlijke ingenieurs in spe verzamelt. Zij verzetten zich heftig tegen de afschaffing van de toelatingsproef tot hun richting. De toelatingsproef verzekert een essentieel

startnivo, aldus VTK, en wil dus eerstekandidaten behoeden voor een mislukking. Het argument dat ze handelen uit protektionistische overwegingen verwerpen ze. Hun standpunt is naar eigen zeggen ook niet in tegenstrijd met de principes van democratisch onderwijs.

Het nieuwe voorontwerp van dekreet is allesbehalve definitief. Verschillende instanties en geledingen moeten nog worden gekonsulteed en wellicht zal men hier en daar nog wat water bij de demokratiserende wijn moeten doen. Toch lijkt de kans reëel dat het toelatingsexamen burgerlijk ingenieur tot het verleden zal behoren. Afhankelijk van hoe snel de wetgevingsprocedure loopt, kan de afschaffing reeds volgend jaar ingaan, tenzij het dekreet in een overgangsbepaling zou voorzien.

**Thomas Leys
Tijl Vereenoghe**

Lees meer over de plannen van de minister op pagina 3...

Vertrouwen terugwinnen

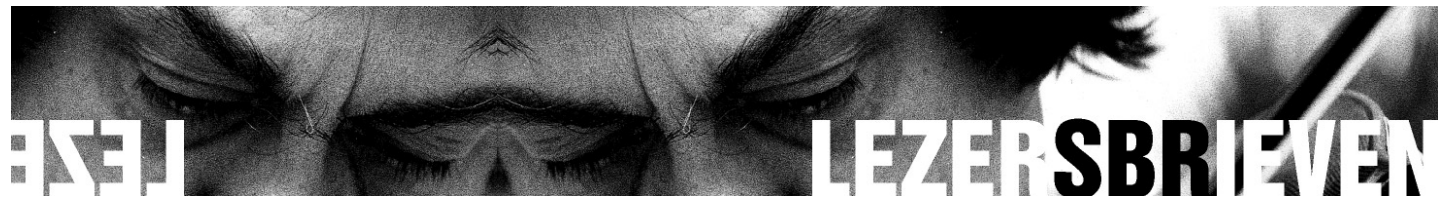
T Het is achter de rug. De KU Leuven heeft haar prinsenkwestie overleefd. Voor de universiteit kan nu het metaforische puin ruimen beginnen.

R We zijn fair en beginnen met onszelf. Studentenvertegenwoordigers moeten duidelijk blijven maken dat het hun verdomde recht is om aanwezig te zijn op de verschillende bestuursnivo's. Daarom zijn studenten echter niet medeplichtig aan alle fransen die de universiteit meent te ondernemen om het prestige van de Alma Mater te vergroten. De luxueuze champagnediners mogen studentenvertegenwoordigers niet bedwelmen om zich te laten meeslepen in de Leuvense konklaafmentaliteit. Als gevolg hiervan liet de studentenbeweging zich de kaas van het brood eten door politieke groepjes met veel duistere bedoelingen. Alertheid is daarom een belangrijke gave voor iedere studentenvertegenwoordiger. Dat uiteindelijk de kringen binnen Loko hebben gekozen voor een waardige manier van protest, is een duidelijke uiting van volwassenheid. Toch zal de studentenbeweging moeten blijven bouwen aan een zo open mogelijk dialoog met alle studenten.

E Een trapje hoger. Er is nood aan meer dekanen die verder kijken dan hun eigen fakulteit. De eigen groepsbelangen verdedigen — zonder te vervallen in korporatisme — is eerbaar, maar als leden van de Akademische Raad hebben zij een verantwoordelijkheid voor de hele universitaire gemeenschap. Dekanen zijn de schakel tussen fakulteit en universiteit en zouden de bekommernissen van de achterban moeten vertolken. In werkelijkheid kijken veel dekanen slechts naar de beslissingen die hun eigen fakulteit betreffen en volgen voor het overige gedwee het advies van het Gemeenschappelijk Buro. Daarmee verzaken zij aan hun essentiële taak als bestuurder van deze universiteit. De verenigingen van professoren dringen overigens reeds lang op een afzonderlijke vertegenwoordiging aan. Bij de semeks-beslissing liet een aantal dekanen hun fakulteitsraad in de steek. Hoe lang moet de kloof tussen top en basis nog groeien?

Rest nog rector André Oosterlinck. Na het succesjaar 2001, waarin de KU Leuven zichzelf vestigde als de absolute marktleider in Vlaams hoger onderwijs, kondigde 2002 zich voor Oosterlinck aan als een annus horribilis, althans wat de uitstraling van de universiteit betreft. Bij de studenten, die ook de eerste semestereksamen in de maag gesplitst kregen, heerst er enige frustratie. De man zal moeten bewijzen dat hij naast een goede manager, ook een kritisch academicus is en blijft, zoals een aantal uitspraken op het Patroonsfeest dit reeds bevestigden. En dit impliceert verder een zin voor openheid en democratische besluitvorming. Tijdens de discussie over het structuurdecreet zal hij kunnen bewijzen dat hij de vertegenwoordiger van de hele universiteit kan zijn door ook de belangen van de studenten tot de zijne te maken. Slechts op die wijze kan André Oosterlinck het verloren krediet terugwinnen.

Thomas Leys

Eredocoraten

Het koningschap denkt als vanouds in termen van 'la longue durée': het instituut kent traditie, dus ook duur. Er is niets mis mee een Brabantse hertog of Belgische prins te eren omdat hij hertog van Brabant of prins van België is. Maar dit doet de universiteit kennelijk niet. Misschien echter had men aan de KU Leuven nog wat moeten wachten met dit eredocoraat van prins Filip, om te zien wat hij tijdens zijn 'longue durée' verwezenlijkt.

Aagje Van Cauwelaert
Alumnus Germaanse filologie

Ik kan niet inzien waarom sommige mensen zeggen dat onze universiteit een politiek standpunt zou innemen. Ik kan begrijpen dat sommige mensen voor een republiek zijn, maar dit kan nooit de meerderheid zijn, want anders hadden we hier al lang een republiek. We hebben hier namelijk nog zoiets als democratie.

Ik denk dat er al veel mensen zijn die het eredocoraat gekregen hebben, die veel minder gepresteerd hebben dan prins Filip, maar omdat ze niet zo'n gekende figuur zijn, hecht men er niet zo veel belang aan. Bovendien is het ook maar een eredocoraat en zal er op elk eredocoraat wel kritiek zijn.

Tim Wouters
Student wiskunde

Een beslissing van de rector werd in de pers smalend onthaald en prompt moesten we onze kritische geest laten horen. In het koor van dissidente stemmen hoor ik echter vooral veel frustratie. Eerst het semeks-diktaat en nu het Filip-fiasko! Laat ons dus de hele woordenkraam opzij schuiven en zeggen waar het in feite over gaat: we willen een andere rector, omdat we het gevoel hebben dat de huidige ons telkens op verkeerde wijze passeert.

Jo Swinnen
Student antropologie

Wat misschien nog belangrijker is, is dat onze (hopelijk) toekomstige diploma's gehypotekeerd worden doordat de geloofwaardigheid van onze instelling zelf ondergraven is. Wereldvrede, of tenminste op lokaal niveau, dat is ronduit belachelijk. En dan 'dichtertelijke vrijheid' inroepen als verantwoording. Dat had ik helemaal niet van een wetenschapper verwacht. De beslissing berust helemaal niet op de wil van een meerderheid van de leden van onze universitaire gemeenschap, en daarvan voel ik mij even-

zeer deel als elk ander lid, ook al staat dat hoger op de hiërarchische ladder.

Joris Poschet

Indien het de bedrijfsfilosofie van de KU Leuven is geworden om erfelijkheid eerder dan verdienste als criterium voor academische onderscheidingen te nemen, dan vraag ik me af waarom academische medewerkers steeds strikter op hun verdienste/prestaties geëvalueerd worden. Misschien kan in het vervolg eerder een intelligentietest afgenomen worden, zodat we ook bij het voetvolk op basis van voorbeschiktheid de prijzen kunnen uitdelen.

Joris Van Puyenbroeck
Assistent afdeling ortopedagogiek

Deze beslissing is op zijn zachtst gezegd controversieel te noemen. Ook bij mij zijn er twijfels gerezen of ik mijn licentiaatsjaren aan de KU Leuven wens te doen. Want wat ook het standpunt van de universiteit moge zijn, zij staat nu gerangschikt als conservatief en royalistisch.

Chris Demeyere
Student rechten Kulak

Met dit eredocoraat bewijst Oosterlinck nog maar eens dat hij meer geeft om zijn persoonlijke glorie en het prestige van de universiteit, dan om het edukatief project en het wetenschappelijk onderzoek van de KU Leuven. Oosterlinck wil een Pieter De Somer zijn, maar vertoont meer gelijkenissen met mgr. Van Waeyenbergh, door geen afstand te kunnen nemen van verouderde instellingen.

Erwin Verbeken
Student moderne geschiedenis

Personen als Jean-Luc Dehaene, Helmut Kohl en kardinaal Romero konden alvast een indrukwekkender palmares voorleggen op het vlak van maatschappelijke verdiensten. Eredocoraten zijn bedoeld om verdienstelijke mensen die veelal in stilte werken, althans voor het grote publiek, eens in het zonnetje te zetten. Wij zien het eredocoraat dan ook als een kaakslag voor de maatschappij.

Philip Roose
Voorzitter Ronduit! N-VA Leuven

Onafhankelijk is de Alma Mater niet meer. De KU Leuven leeft en denkt onder leiding van van manager Oosterlinck in de gestrengheid van het nieuwe ondernemerschap. Dat er in de universiteit — het academisch bedrijf voor ekonokraten — wel eens een harde kern aanwezig kan zijn die daar niet aan

beantwoordt, is hen nog niet voor de geest gekomen. Die harde kern is een kritisch en onafhankelijk apparaat, wars van alle populaire compromissen. Het is het sérieus van de universiteit als onafhankelijke instelling. En dat is hier steeds verder te zoeken. Ik roep dan ook op tot weerbaarheid. Een weerbaarheid die kritisch is, en een universiteit waardig. Anders rest ons enkel nog - vergeef mij de patetiek - een sterrenloze nacht.

Ruben Dewaele
Student wijsbegeerte

Toelatingsproef

Ik denk dat veel mensen de toelatingsproeven willen behouden omdat ze vinden dat dat het 'elitaire karakter' van de studie vrijwaart: "enkel de besten mogen studeren". Of je slaagt op een dergelijke proef hangt sterk af van de middelbare school waar je gezeten hebt. Bij veel mensen is het probleem dat ze denken dat burgerlijk ingenieur de moeilijkste richting is die bestaat en dat de andere studierichtingen niet veel voorstellen. Ik vind het goed dat ze het ingangsexamen laten vallen, nu alleen de nek nog.

Jan Limet
Student burgerlijk ingenieur

Volgens mij zitten veel eerstejaars met de vraag of ze nu eigenlijk wel grondig genoeg getest waren op het wiskundig inzicht bij het vernieuwde toelatingsexamen. Bij het afschaffen van de ingangsexamen zal dit nog veel erger worden en voor velen echt tot een verloren jaar leiden. Zelf ben ik voorstander van de vroegere ingangsexamen: je wist echt waar je aan toe was en je kon jezelf niets wijsmaken.

Tom Craeghs
Student burgerlijk ingenieur

De richting is zeer populair door de beroepsmogelijkheden later en dergelijke. Probleem is echter dat zonder toelatingsexamen de schifting een jaar wordt uitgesteld. De proef moet er blijven: ten eerste zal zo het huidige onderwijsniveau op peil blijven en ten tweede worden vele 'mislukkingen' voorkomen.

Bram Jansen
Student burgerlijk ingenieur

Als ik naar de Vlaamse ingenieursopleiding kijk, is de goede basisvorming in wiskunde en fysika een van de belangrijkste punten. Ik werk in Silicon Valley met ingenieurs van over de ganse wereld en ik kan met zekerheid zeggen dat onze opleiding heel goed is. Ik kan dan ook niet inzien waarom Vlaanderen in de toekomst de kwaliteit van het onderwijs wil verlagen.

Peter Cnudde
Senior Director of Systems Engineering, Globespan Virata (Californië)

De afschaffing zou negatieve gevolgen voor de goede naam van onze richting. Ik vrees er immers voor dat het niveau van de richting zou dalen. Profs en begeleiders gaan zich immers moeten aanpassen aan de middelen van de student. Ze gaan minder tijd kunnen steken in potentieel betere studenten. Ook zou volgens mij de uitstraling naar de bedrijfswereld afvlakken en de sterke positie van de pas afgestudeerde burgerlijk ingenieur op de arbeidsmarkt verzwakken.

Dirk Durinck
Student burgerlijk ingenieur

Lezersbrieven zijn welkom op:
veto@veto.student.kuleuven.ac.be

“Toelatingsproef heeft haar raison d’être verloren”

Foals het er nu naar uitziet, verdwijnt het toelatingsexamen burgerlijk ingenieur tussen de mazen van het dekretale net. In de tekst van het nieuwe dekreet op het hoger onderwijs is er immers geen sprake meer van deze toelatingsproef. Volgens de werkgroep die het dekreet voorbereidt, heeft zo’n proef geen bestaansreden meer. Afhankelijk van de timing kan deze wijziging reeds volgend academiejaar van kracht zijn.

Wie de ambitie heeft om de studies burgerlijk ingenieur(-architect) aan te vatten, dient sinds jaar en dag een toelatingsexamen af te leggen, waarin getoetst wordt of de student in spe over voldoende wiskundige voorkennis beschikt. Op die manier willen de universiteiten een garantie bieden voor een hoog slaagpercentage en de kwaliteit van het onderwijs hoog houden.

Vorig jaar nog werden de criteria voor het toelatingsexamen versoepeld. De proef richt zich nu niet meer alleen op wie in de middelbare school acht uur wiskunde volgde; ook wie slechts zes uur volgde, behoort nu tot de doelgroep. Door deze versoepeling — die voornamelijk ingegeven was door een tekort aan ingenieurs op de arbeidsmarkt — verhoogde het aantal geslaagden voor de toelatingsproef.

VRAGEN

Hierdoor rezen vragen over het nut van dergelijke proef. Ook de Vlaamse werkgroep die de invoering van de Bologna-verklaring in Vlaanderen moet begeleiden, boog zich over de kwestie. In deze dubbele werkgroep zitten enerzijds politici en anderzijds vertegenwoordigers uit de sector van het hoger onderwijs. Zij kwam tot de konklusie dat het toelatingsexamen voorbijgestreefd is. Voorzitter Dirk Van Damme: “De toelatingsproef heeft door de recente versoepeling haar *raison d’être* verloren.”

Een tweede reden is eerder meer politiek. Minister Vanderpoorten zou, aldus Van Damme veel belang hechten aan een open toegang tot het hoger onderwijs. “Als er niet echt zwaarwichtige redenen zijn — zoals dat bij de artsen het geval is — bekijkt de regering alle vormen van toelatingsbeperking heel kritisch. Daarenboven is de

dekretale basis voor een toelatingsproef in de huidige regelgeving veel te zwak.” Het bestaande universiteitsdekreet spreekt hier slechts zeer summier over, wat toch enigszins problematisch is.

Dit laatste ondervond men bij de discussie over de invoering van de toelatingsproef voor de artsen. Volgens de Raad van State kan een beperking van de toegang tot het hoger onderwijs alleen maar als daar echt zwaarwichtige redenen voor zijn. Ook zouden alle voorwaarden en criteria in het dekreet vermeld moeten zijn. De tekst over het toelatingsexamen voor de artsen is dan ook heel uitgebreid: de volledige procedure staat in detail beschreven in het dekreet. Voor de ingenieurs vermeldt het dekreet enkel dat het een proef is die in overleg tussen de universiteiten moet georganiseerd worden.

REDENEN

Van Damme: “De tekst moest dus zoveel mogelijk heel sterk herdacht en herschreven worden. Dan stelt zich de vraag of het wel de moeite loont om op die manier de toegang tot het hoger onderwijs te beperken. Het alternatief is dat je er dekretaal niets over zegt. Dan blijft een universiteit wel vrij om zelf een adviserende oriënteringsproef te organiseren, die uiteraard niet verplicht en niet bindend zou zijn. Voor het organiseren van een echte toelatingsproef zijn er volgens ons echter onvoldoende ernstige redenen.”

De werkgroep vreest dus dat ze, indien ze hetzelfde artikel uit het universiteitsdekreet van 1991 zouden overnemen in het nieuwe structuurdekreet hoger onderwijs, dan teruggedronken zouden worden door de Raad van State. “We kunnen kiezen: ofwel schaffen we het af — wat de voorkeur van de werkgroep wegdraagt — ofwel werken we het helemaal uit naar analogie van de artsen. Ik vrees dat de motivering om de vrijheid van onderwijs daar te beperken echter veel te smal is. Overigens kunnen de belangrijkste argumenten van de fakulteiten worden opgevangen met een oriënteringsproef.”

Als vertegenwoordiger van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) verdedigt Stephan Neetens in de werkgroep het studentenstandpunt. VVS heeft steeds principieel ‘neen’ gezegd tegen iedere vorm van toelatingsbeperking. Neetens: “In de werkgroep waren een aantal mensen tegen elke vorm

van toelatingsexamens; anderen zagen er onder bepaalde omstandigheden het nut wel van in. Toch zijn we tot de vaststelling gekomen dat het toelatingsexamen burgerlijk ingenieur niet meer past binnen de

logika van het huidige toelatingsbeleid in Vlaanderen.”

Tijl Vereenooghe
Thomas Leys

Ook verandering bij geneeskunde?

Naast de toelatingsproef burgerlijk ingenieur dienen studenten ook een proef af te leggen voor de universitaire opleidingen geneeskunde. Ook wat betreft deze toelatingsproef zijn er mogelijk veranderingen op til. Het voorontwerp van dekreet voorziet immers in de mogelijkheid de proef voor geneeskunde in te richten na de bacheloropleiding.

De bestaansreden van de toelatingsproef bij geneeskunde is enigszins anders dan die bij de burgerlijk ingenieurs. De toelatingsproeven in geneeskunde en tandheelkunde worden immers ingericht om de uitstroom van afgestudeerde artsen en tandartsen te beperken. De toelatingsproef is de oplossing die men gekozen heeft om de kloof tussen het aantal afgestudeerden en de beschikbare riziv-nummers te beperken. Deze riziv-nummers zijn nodig om een (tand)artsenpraktijk te beginnen. Het aantal nummers dat beschikbaar werd gemaakt, was onvoldoende om alle afgestudeerden artsen en tandartsen te voorzien. Daarom werd besloten de instroom van studenten, en dus op het einde van de opleiding de uitstroom van afgestudeerden, te beperken.

Nog niet zo lang geleden stelde Ben Van Camp, de rector van de Vrije Universiteit Brussel, een alternatief voor de huidige toelatingsproef geneeskunde voor. Volgens hem zou de proef georganiseerd kunnen worden na de bacheloropleiding, die men dan bijvoorbeeld als een algemene biomedische opleiding zou kunnen inrichten. Studenten die na de bachelor niet slagen in de toelatingsproef, kunnen dan bijvoorbeeld een masteropleiding biomedische wetenschappen volgen.

Dit zou democratischer zijn, omdat iedereen dan de kans zou krijgen om zich al te bewijzen in het hoger onderwijs. Ook zou dit het probleem oplossen van het feit dat jongeren in het secundair onderwijs gedwongen worden bepaalde richtingen te kiezen om zich voor te bereiden op een toelatingsexamen. De cijfers hebben uitgewezen dat ongeveer tachtig procent van de deelnemers aan het toelatingsexamen op dit moment de richting Latijn-wiskunde heeft gevolgd. Het Vlaams Parlement — de liberalen voorop — is grotendeels gekant tegen de huidige toelatingsproef geneeskunde. De verplaatsing tot na de bacheloropleiding is een van de mogelijke alternatieven. Hoewel minister Vanderpoorten dit niet echt ziet zitten, wordt in het voorontwerp van dekreet de mogelijkheid toch opengelaten.

(bm/tv)

VTK verdedigt toelatingsproef

VTK, de fakulteitskring van de studenten burgerlijk ingenieur, is en blijft voorstander van een bindende toelatingsproef voor burgerlijk ingenieur (-architect), eventueel bovenop een niet-bindende oriënteringsproef. Volgens VTK verzekert de proef een essentieel startnivo: er wordt gepeild naar het vermogen tot abstraktie en wiskundig redeneren. VTK weet zich in haar standpunt gesteund door alle studenten burgerlijk ingenieur.

Voor de opleiding tot burgerlijk ingenieur zou immers een expliciete voorkennis vereist zijn: er wordt onmiddellijk voortgebouwd op de wiskundeleerstof uit het middelbaar onderwijs. Daarom gaat de proef uit van de eindtermen van de ASO-richtingen met 6 uren wiskunde. Volgens VTK garandeert de proef op die manier dat geen van de kandidaatsstudenten last ondervindt van een zwakke vooropleiding of van een te geringe affiniteit met de wiskunde, een handicap die zou uitmonden in een niet-geslaagde eerste kandidatuur met alle menselijke en materiële gevolgen.

Dat de toelatingsproef ondemocratisch zou zijn, of een te hoge drempel zou opwerpen, spreekt VTK formeel tegen. Nu reeds wordt examen afgenomen op vier plaatsen in Vlaanderen en slechts voor twee dagen. De kleine inspanning die van de kandidaat-student gevraagd wordt, kan meteen als een blijk van motivatie gezien worden.

VTK is er zich van bewust dat een toelatingsproef nooit honderd procent akkuraat kan zijn, en dat de kans bestaat dat een beperkt aantal studenten onterecht uit de boot valt. Dat is echter een intrinsieke eigenschap van elk examen, en kan volgens hen moeilijk als argument ingeroepen worden. Toch moet erover gewaakt worden dat een toelatingsproef de gewenste doelstellingen bereikt. VTK betwijfelt of er op dit punt een vooruitgang gerealiseerd is door de recente hervorming van de toelatingsproef, waarbij alle examens schriftelijk zijn en het geheel sterk vereenvoudigd is.

Met dit standpunt gaat VTK in tegen het standpunt van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Loko ontkent niet dat de situatie in de eerste kandidatuur onhoudbaar is geworden. De vele mislukkingen zijn voor niemand wenselijk. Toch weegt dit positief effect van de toelatingsproef niet op tegen de negatieve implicaties. Liever dan te opteren voor een toelatingsproef ziet Loko heil in een verplichte, niet-bindende oriënteringsproef in het laatste jaar van het secundair onderwijs.

Een oriënteringsproef geeft studenten een realistisch beeld van hun capaciteiten en een indicatie of een bepaalde richting tot de mogelijkheden behoort. De proef is echter enkel adviserend. Door echter een beter zicht te hebben op zowel eigen capaciteiten als de verwachtingen van de mogelijke studierichting kunnen studenten een beter onderbouwde keuze maken. Veel studenten die nu voornamelijk niet slagen omdat ze een richting volgen waar ze zich niet honderd procent thuisvoelen, zouden zo een andere richting kunnen zoeken die beter bij hen past. De oriënteringsproef geeft steeds de mogelijkheid om eender welke richting aan te vatten. Bovendien kan je van de resultaten van de proef leren waaraan je de nodige aandacht moet besteden. Een achterstand kan dus weggewerkt worden.

Het minderheidsstandpunt van VTK belooft dus weer vuurwerk te geven op de volgende vergaderingen van Loko, waar de aktualiteit rond de toelatingsproef zeker zal worden besproken. Wordt dus vervolgd.

(tv/bm)

Dekanen en beroepsorganisatie: één front

In een opmerkelijke gezamenlijke reactie pleiten de dekanen van de Vlaamse fakulteiten Toegepaste Wetenschappen (FTW) en de Koninklijke Vlaamse Ingenieursvereniging (KVIV), voor het behoud van de toelatingsproef burgerlijk ingenieur. Volgens hen is de recente versoepeling helemaal geen ‘uitholling’ van de toelatingsproef en zou dit in het Europese onderwijs de gangbare praktijk zijn.

Paniek in ingenieursland toen Veto meldde dat de toelatingsproef naar de prullenmand werd verwezen. De dekanen FTW van de KU Leuven, RUG en VUB stelden een persmededeling op, samen met KVIV, de beroepsorganisatie die de burgerlijke ingenieurs en de bio-ingenieurs verzamelt. Zij nemen het niet dat de toelatingsproef, “die decennialang haar nut en deugdelijkheid heeft bewezen”, nu moet wijken. In de eerste kandidatuur kan gestart worden met een meer homogene populatie, aldus de auteurs, en dit is een zeer belangrijke onderwijskundige faktor voor het behalen van de kwaliteit aan het eind van de opleiding.

De dekanen zijn bezorgd voor de gevolgen die de afschaffing zal hebben. De slaagpercentages zullen kelderen, aangezien niet iedereen over voldoende specifieke kennis beschikt om de studies aan te vatten. Daarom moet men de jongeren ook geen rad voor de ogen draaien, menen de ingenieurs, en vermijdt men best de mislukking en zijn sociale gevolgen. De dekanen en KVIV verwijzen ook naar Wallonië, waar de proef blijft bestaan. “Dit zou zeker leiden tot een verschuiving van (niet-geslaagde) studenten van Wallonië naar Vlaanderen.”

Het argument van de minister dat de proef versoepeld werd en daarom zinledig is geworden, ontkennen ze. “De vernieuwde proef peilt nog steeds naar de diepte van het wiskundig inzicht, zij het iets minder dan vroeger naar de breedte van dat inzicht.” Het is overigens markant dat een orgaan van de universiteit, een wetenschappelijke instelling, zich zo openlijk identificeert met de belangen van een beroepsorganisatie. In sommige middens spreekt men zelfs over “verkrampd korporatisme”. Of het verzet van de ingenieurs nog iets zal uithalen bij de minister, is weinig waarschijnlijk. Marleen Vanderpoorten lijkt vastbesloten de toegang tot de studies open te stellen voor iedereen; enkel het Vlaams Parlement kan nog stokken in de wielen steken.

Nieuwe reeks: de Leuvense associatie

Het Vlaamse onderwijslandschap is in de ban van het Bologna-proces, de groots opgezette harmonisatie van het Europese hoger onderwijs die tegen 2010 klaar moet zijn. Akkreditering, de bachelor-masterstructuur, het mogelijk einde van het binaire hoger onderwijs in Vlaanderen. Stuk voor stuk zijn het gevolg van het Bologna-proces. Ook het ontstaan van de associaties moet in dit kader gezien worden. Om tot een transparant Vlaams onderwijs in Europese context te komen, wordt het Vlaamse versnipperde hoger onderwijs beter op elkaar afgesteld. Vandaar dat de Vlaamse regering de universiteiten en hogescholen aanspoorde om nauwer samen te werken, en dit in het kader van een associatie. De centra van deze associaties zijn de Vlaamse universiteiten. De KU Leuven slaagde erin om de meeste hogescholen aan zich te binden, elf in totaal. Reden genoeg voor Veto om eens op bezoek te gaan bij de studentenkoepels van deze hogescholen, de sfeer aldaar op te snuiven en ervaringen uit te wisselen. De eerste hogeschool die een bezoekje kreeg was de Katholieke Hogeschool Mechelen. Hierover lees je alles op deze pagina.

DE LEUVENSE ASSOCIATIE (1): DE KATHOLIEKE HOGESCHOOL MECHELEN

“Voor iemand uit Brussel is dit het paradijs”

Tussen de ring van Mechelen en de spoorlijn Leuven-Antwerpen verrees vorig jaar een zeer modern ogend gebouw. Kampus 'De Vest' is het nieuwe uithangbord van de Katholieke Hogeschool Mechelen (KHM), die vorig jaar toetrad tot de bestuurlijke associatie van de KU Leuven. Meteen de eerste hogeschool die we belichten in onze reeks over de Leuvense associatie.

De vergadering van de studentenraad, die we mogen meemaken, verloopt zeer gemeedelijk. De belangrijkste punten op de agenda zijn de klachten over de hoge studentenrekeningen en de kinderziektes in de infrastructuur van het nieuwe gebouw van de hogeschool. Na de vergadering trekken we met een aantal studenten naar een van de Mechelse studentenkafees voor een gezellige babbel over de KHM, studeren en studentenleven in Mechelen en de associatie.

De KHM ontstond uit de fusie van een aantal verschillende hogescholen uit Mechelen en omstreken. Momenteel telt de KHM ongeveer vierduizend vijfhonderd studenten, verspreid over vier departementen (Architectuur, Gezondheidszorg, Handelswetenschappen en bedrijfskunde, Lerarenopleiding). Sinds dit jaar zijn alle kampussen van de KHM in Mechelen zelf gelegen.

UNIEK

De KHM is trots op haar concept 'studerend op maat'. Ze wil studenten de mogelijkheid bieden een haalbaar en zinvol geïndividualiseerd leertraject te ontwikkelen. Ook wil ze meewerken aan een groeiend intercultureel bewustzijn. De opleiding 'Intercultureel management' is uniek in Europa. Een ander paradepaardje van de KHM is de goede infrastructuur; zeker kwa informatika-infrastructuur is de hogeschool een van de voorlopers in Vlaanderen.

Tenslotte zijn er de goed uitgebouwde sociale voorzieningen. Een tiental mensen werkt voor de dienst studentenvoorzieningen, terwijl dat voor andere hogescholen vaak veel minder is. Een van hen is Jo De Smet. Hij heeft onder andere als taak meegekregen om de studentenraad mee te ondersteunen. Een eigen betaalde werk-

kracht heeft de studentenraad niet, en dat ziet hij ook nog niet meteen gebeuren. "De studentenraad heeft geen inspraak gehad in mijn aanstelling, maar mijn voordeel is dat ik met niemand rekening moet houden. Ik ben ook geen personeelslid van de KHM; de directeur kan mij dus bijvoorbeeld niet ontslaan."

De overkoepelende studentenraad houdt zich bezig met zaken die alle studenten van de hogeschool aangaan; specifieke problemen komen ter sprake op de departementale studentenraden. Vaak gaat het

om zeer praktische dingen, zoals mankementen in de infrastructuur, maar toch worden ook de ietwat zwaardere thema's niet vermeden. Als adviesorgaan van de raad van bestuur van de instelling, boog de studentenraad zich vorig jaar bijvoorbeeld over de dossiers van de bachelor-masterstructuur en de associatievorming. Hoewel de studentenraad slechts een adviesorgaan is, menen de studenten dat er voldoende rekening wordt gehouden met hun eisen, zeker in kwesties die hen rechtstreeks aangaan.

VALVEN

Een heter hangijzer is de communicatie met de gewone student. Zoals zo vaak blijken ook hier de studenten niet altijd even geïnteresseerd in de zaken waarmee de studentenraad bezig is. De informatiedoorstroming loopt niet echt van een leien dakje; er is geen eigen studentenblad of website. "Op de eerste vergadering hadden we gigantisch veel ideeën maar daarvan is nog niks in huis gekomen. Alleen studentenvalven lijken op korte termijn haalbaar. We zijn ook heel afhankelijk van de directie; financiële autonomie hebben we niet. Voorlopig fokussen we dan ook op kleinere dingen, zoals bijvoorbeeld het verkrijgen van een vast vergaderlokaal," vertelt een student.

Wie in Leuven aan studeren denkt, denkt meteen aan het kotleven. In Mechelen zijn er in totaal zo'n vijfhonderd kotstudenten, waarvan het merendeel aan de KHM studeert. Het relatieve aandeel kotstudenten is afhankelijk van de opleiding. De meer gangbare opleidingen, zoals Lerarenopleiding, worden hoofdzakelijk bevolkt door pendelstudenten.

Vaak worden de klassen dan ingedeeld volgens de streek van herkomst van de studenten, wat handig is voor bijvoorbeeld de stage. De vzw studentenvoorzieningen van de KHM beheert een tiental kamers. Deze zijn vooral bedoeld voor internationale studenten die enkele maanden in Mechelen komen studeren, maar ook andere studenten kunnen er terecht.

APPELS

Van honger zal de KHM-student alvast niet omkomen. De nieuwe kafeteria is uitbesteed aan de Leuvense Universitaire Catering (Leuca), die in Leuven ook de Alma's beheert. Aangezien de sociale voorzieningen van de KHM niets bijleggen, liggen de maaltijdprijzen wel wat hoger dan in Leuven: de goedkoopste dagschotel kost 3.60 euro (honderd vijftien frank) en voor een spaghetti betaal je 2.48 euro (honderd frank). Daarnaast loopt ook nog het project 'gezonde voeding': iedere maandag worden er op de hogeschool gratis appels uitgedeeld!

Een ander opmerkelijk initiatief zijn de Campusvlo's, fietsen die de studenten gratis kunnen huren om een kleine boodschap te doen of zich van de ene naar de andere campus te verplaatsen. Momenteel beschikken men over een veertigtal fietsen, en wegens het succes wordt het systeem nog uitgebreid.

Over het studentenleven in Mechelen verschillen de meningen. Er zijn geen echte diskoteken, alleen kafees. "Mechelen vindt het belangrijk zich te profileren als studentenstad, maar er gebeurt te weinig. KHM heeft al meerdere malen voorstellen gedaan, zoals een 'huis van de student', maar dat komt niet van de

grond. Fuiven van studentenverenigingen trekken wel veel volk. De meesten vinden het wel plezant om hier op kot te zitten. Door de kleinschaligheid leer je elkaar snel kennen". Er is bijna elke dag iets te doen. Een viertal studentenclubs zijn actief in Mechelen, terwijl ook verschillende opleidingen activiteiten organiseren. De studentenvoorzieningen van de hogeschool trachten deze activiteiten zo veel mogelijk te promoten en te ondersteunen, ook financieel.

Het kriminaliteitsprobleem in Mechelen vinden de studenten sterk overroepen: "Als je 's nachts op je eentje rondloopt aan het station, kun je soms wel eens wat last hebben, maar dat heb je overal. Ik woon in Brussel en daar ben ik wel het een en ander gewoon. In vergelijking met Brussel is Mechelen het paradijs," zegt een van de studenten. De stad neemt wel een aantal maatregelen, bijvoorbeeld in verband met de buitenwippers aan de kafees. Ook wil de stad Mechelen subsidies geven om studentenkamers in de winkelstraten te promoten, zodat er wat meer beweging en dus sociale controle is.

Tijl Vereenoghe
Björn Mallants

foto's: Jo De Smet

Leuven kreeg voorkeur op Antwerpen

Zoals alle Vlaamse hogescholen diende ook de Katholieke Hogeschool Mechelen een keuze te maken om zich aan te sluiten bij de associatie van een van de Vlaamse universiteiten. Uiteindelijk opteerde men voor de associatie van de KU Leuven. De besprekingen waren niet eenvoudig. Mechelen ligt geografisch gezien ongeveer halverwege tussen Leuven en Antwerpen en ook inhoudelijk waren er argumenten voor elk van beide instellingen. Jo De Smet: "Er is heel lang over *gepalaverd*. Men wilde voor alle opleidingen de beste oplossing vinden, maar dat was in dit geval niet mogelijk. Als we naar Leuven gingen, was het departement Lerarenopleiding niet tevreden, als we naar Antwerpen gingen, was de rest dan weer niet tevreden. Lerarenopleiding had al heel goede contacten met de Universiteit Antwerpen; de voorzitter van onze raad van bestuur is trouwens ook prof in Antwerpen. Op alle vlakken waren er wel meningsverschillen. Toen heeft men criteria opgesteld, alle adviesorganen gekonsulteed en daar ook rekening mee gehouden. Het ging echt wel tussen Antwerpen en Leuven als twee volwaardige alternatieven, anders hadden we niet zo lang moeten twijfelen."

"Wat vooral de doorslag heeft gegeven, was dat men aansluiting wilde met een sterk netwerk dat in Vlaanderen een bepalende factor wil zijn en ook internationaal toonaangevend is. Ook in de missie van de KU Leuven kunnen wij ons als katholieke hogeschool herkennen. Daarenboven geloven we dat de associatie met Leuven ons mogelijkheden zal bieden voor de versterking en profilering van onze opleidingen." De studenten hebben alvast een goed oog in de associatie met Leuven: "Ze kunnen de KHM niet achterwege laten, omdat we een aantal hoogstaande of zelfs unieke opleidingen hebben, waar altijd een publiek voor zal zijn. Op dit moment is het echter nog een beetje vaag; we weten er nog te weinig over."

(tv/bm)

Toscane ligt ver van Leuven

Terwijl de politieke tenoren grootse plannen smeden over een nieuwe volkspartij, heerst er aan de basis heel wat meer onduidelijkheid. Veto ondervroeg de voorzitters van de liberale en kristen-demokratische studentenverenigingen in Leuven en konfronteerde hen met een gewezen studentenvertegenwoordiger die nu actief is in de Nieuwe Christen-Demokratie (NCD) van Johan Van Hecke.

Veto: Welke waarden moet de man in de straat zich voorstellen bij een grote volkspartij zoals de NCD die bepleit?

Koert Debeuf (politiek sekretaris NCD): «Vooreerst moeten we goed voor ogen houden dat er nog geen volkspartij bestaat, dus het is niet mogelijk het profiel zomaar te omschrijven. Er zijn op dit moment heel veel partijen met overlappende standpunten waardoor mensen verward raken. Het geheel wordt daardoor minder bestuurbaar zoals we dit zien in Antwerpen maar ook in de Vlaamse Regering. Dit kan volgens mij opgelost worden door op zoek te gaan naar grotere gehelen.»

«De traditionele partijen steunen op breuklijnen die al meer dan honderd jaar oud zijn. Wij gaan op zoek naar nieuwe breuklijnen, die eventueel door alle partijen heen kunnen lopen. Zo onderscheid ik een breuklijn tussen zij die denken dat ze weten wat goed is voor de mensen en zij die vertrouwen hebben in de mensen en hen dan ook hun eigen verantwoordelijkheid willen laten opnemen. Rond deze nieuwe pool willen wij onze nieuwe volkspartij gaan oprichten.»

Frank Beckx (voorzitter LSVS-Leuven): «Wanneer ik het woord 'volkspartij' hoor, denk ik meteen aan de CVP, een partij met standpunten die erg vaag overkomen en waarvan het electoraat de laatste twintig jaar gehalveerd werd. Daarom vraag ik mij af of een open volkspartij wel zo aantrekkelijk is. Mensen hebben nood aan duidelijke keuzes en de VLD bood hen die duidelijke opties. Zij wil dit nu blijkbaar opgeven uit machtsoverwegingen. We moeten absoluut vermijden dat we komen tot een partij met verschillende strekkingen zoals dit het geval was bij de oude CVP.»

TOTAALPROJEKT

Peter Aspeslagh (voorzitter CDS-Leuven): «Ik begrijp dat CD&V soms een beetje vaag overkomt bij de mensen maar wij bieden nu eenmaal een totaalproject aan waarmee de mensen zich kunnen identificeren. Het is de taak van de kristen-demokratie om zo veel mogelijk mensen te vertegenwoordigen en dit gebeurt nu het beste in een ruim kader.»

Veto: Gaat CD&V er nog steeds vanuit dat zij de 'natuurlijke' volkspartij is voor Vlaanderen of wil zij met een duidelijker profiel naar voren treden?

Peter: «Op ons vernieuwingskongres hebben we onszelf een nieuw profiel aangemeten en enkele belangrijke keuzes gemaakt. Wij kiezen voor de verbondenheid tussen de mensen en proberen het maatschappelijk middenveld te stimuleren. Wij hebben dus wel degelijk het profiel dat moet leiden naar het koncept van wat men onder 'volkspartij' verstaat.»

Veto: Een volkspartij leidt dus onvermijdelijk

naar meerdere strekkingen?

Frank: «In de discussie over de toenadering tussen de VLD en de NCD hoor ik Johan Van Hecke inderdaad spreken over een kristen-demokratische strekking binnen de volkspartij.»

Koert: «Het hangt allemaal af van de manier waarop je je organiseert. Indien binnen een volkspartij liberalen en kristen-demokraten allebei verschillende standpunten innemen en pas daarna samenkomen, dan heb je inderdaad te maken met verschillende strekkingen. Een eengemaakte structuur is daarom beter. Discussie is dan nog steeds mogelijk.»

Peter: «Ik vrees ook dat het heel moeilijk zal zijn om in die nieuwe open volkspartij tot een eensgezind standpunt te komen.

ken voor enkele procentjes meer bij de verkiezingen. Dit krijgt men nooit door de strot van een VLD-kongres geduwd.»

Koert: «Er wordt hier helemaal niets door de strot geduwd. Er worden binnenkort vijf studiedagen georganiseerd waaruit zal blijken of zo'n samenwerking mogelijk is of niet en niet alleen tussen de VLD en NCD. Ook andere deelnemers zijn meer dan welkom.»

Veto: Gaat de CD&V nu ook zijn deuren openzetten voor andere partijen zoals bijvoorbeeld de N-VA van Geert Bourgeois?

Peter: «Alle mensen die zich in ons nieuw en duidelijk profiel kunnen vinden, zijn welkom. Op dit moment zijn er zeker enkele raakpunten met de N-VA maar dat wil daarom niet zeggen dat wij al hun stand-

“Als we durven kijken naar de inhoud van de teksten van andere partijen dan blijkt dat we helemaal niet zo ver van mekaar staan”

Immers, ik neem aan dat zowel de liberalen als de kristen-demokraten steeds eerder voor hun eigen projekt zullen willen kiezen. Dat is net het grote voordeel van CD&V. Wij proberen zelf ons projekt te realiseren. Daar hebben wij geen groot geheel voor nodig.»

Veto: Volgens de voortrekkers van de NCD was of is samenwerking tussen CD&V en VLD op middellange termijn de logische optie. Zijn er dan geen wezenlijke verschillen meer tussen beiden?

Koert: «Partijen creëren altijd een vijandbeeld van anderen. Ze doen dit om de mensen op te peppen en dat is normaal. Als we eventjes trachten hier doorheen te kijken, dan blijkt dat die verschillen eigenlijk helemaal niet zo groot zijn. Als we durven kijken naar de inhoud van de teksten van andere partijen dan verdwijnen die vijandbeelden die partijen van elkaar proberen op te hangen en dan blijkt dat we helemaal niet zo ver van mekaar staan.»

GROEIPOTENTIEEL

Frank: «Volgens mij zijn de verschillen toch nog altijd behoorlijk groot. Wat mij nu vooral stoort, is de strategie die de VLD tegenwoordig hanteert. Ze geloven blijkbaar niet meer in hun eigen groeipotentieel. Daarom proberen ze via een open volkspartij te wer-

punten zullen overnemen of hun mensen zullen binnenhalen.»

Veto: Waarom jaagt de VLD-voorzitter het vrije onderwijs in het harnas, net terwijl er wordt gebouwd aan die open volkspartij?

Koert: «Je hebt het over de invoering van zedenleerlessen in katolieke scholen. Volgens mij ligt niemand daar echt wakker van en mag de discussie dan ook niet vengd worden tot deze kwestie. Een op tien leerlingen haalt zijn eindexamen niet in het secundair onderwijs, leerlingen gaan niet graag naar school, bijna de helft van de jongeren bist een keer in het middelbaar onderwijs enzovoort. Dat zijn de problemen die moeten worden aangepakt.»

Veto: Worden de politieke studentenorganisaties eigenlijk gepolst over onderwijskwesties?

Peter: «Ik denk niet dat het de taak is van een politieke studentenbeweging zoals CDS om politieke standpunten in te nemen. Onze belangrijkste opdracht als studentenorganisatie is studenten in contact brengen met politiek door gespreksavonden en debatten aan te bieden. Jong-CD&V is beter geschikt voor het vormen van standpunten.»

MENING

Frank: «Toch vind ik het een kans die we zeker niet mogen laten schieten en we moeten ons dan ook laten horen. Het maakt

overigens niet uit of je al dan niet VLD-lid bent. We zijn bij LSVS allemaal liberaal en we zullen een standpunt innemen. Of wij echter ook expliciet om onze mening zullen gevraagd worden, is niet zeker.»

Veto: De politieke studentenverenigingen staan daarnaast zeer afzijdig tegenover de studenten-koepel Loko (Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie).

Koert: «Ik bemerk hier wel een sterke evolutie in. Vroeger nam Sociale Raad standpunten in gaande van studenten-kwesties tot internationale politiek. Het was echt een politieke vergadering. Dit is nu veel minder het geval dus is het ook normaal dat politieke studentenorganisaties zich minder voelen aangesproken. Dit heeft dus vooral te maken met een verschuiving binnen Loko zelf.»

«Een andere wijziging heeft te maken met het gevoel van studenten dat ze alle rechten al verworven hebben. Het zou er nu op aan komen om slechts die rechten te verdedigen. Daardoor ga je zeer technisch werken en dat spreekt mensen minder

aan. Daarom roep ik Loko ook op om steeds met een duidelijk standpunt naar buiten te komen en niet in het defensief te treden.»

Veto: Werken de politieke studentenorganisaties ook samen?

Frank: «Twee jaar geleden zijn we van start gegaan met het Politiek Studentenforum. Dit jaar is daar nog geen bijeenkomst van geweest. Ik wil eerst voor LSVS kiezen en mij pas daarna gaan engageren voor dergelijke projecten, maar het is alleszins een interessante piste. We moeten daarom nog niet meteen inhoudelijk gaan samenwerken. Ik zal al tevreden zijn als ik alle andere voorzitters leer kennen en dan zien wel wat er uit de bus komt.»

Peter: «Het is vooral een kwestie van tijd. Wij zijn ook bereid om zoiets op te bouwen, maar we moeten eerst naar onze eigen werking kijken. De semester-eksamen hebben daar zeker geen goed aan

gedaan. We herbeginnen haast vanaf nul, maar we hopen met een aantal interessante activiteiten opnieuw wat interesse te wekken.»

**Corneel Haine
Thomas Leys
Foto: Tijn Vereenooghe**

<http://www.ncd.be>

<http://www.cdsleuven.be/tf/>

<http://www.studiant.be/lsvs/>

Aktiviteiten in de komende weken

De Christen-Democratische Studenten (CDS) organiseren op dinsdag 19 februari 2002 een Europa-debat over de verklaring van Laken met Mark Eyskens (CD&V), Willy De Clercq (VLD) en Anne Van Lancker (SPA) in Aula Gaston Eyskens om 20u.

Op diezelfde avond debatteren Karel De Gucht (VLD) en Eric Van Rompuy (CD&V) tegen elkaar om 20u in de Grote Aula van het MTC. Moderator is Ivan De Vadder. Dit is een organisatie van het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVS).

Maandag 25 februari 2002 komt premier Guy Verhofstadt naar Leuven voor een Blauwe Maandag van het LSVS. Afspraak in de Grote Aula van het MTC om 20u. Yves Desmet modereert.

Sta nu in strekstand, en zing in kopstand

Tijd om eens aandacht te besteden aan de collega-student uit Heverlee. Want hoewel het vaak niet geweten is in de stad, kan dit sympathiek wetenschappelijk studentenspecimen best wel uit de bol gaan zonder integralen en wormgaten. Als je dat zelf eens wil meemaken, zak dan op dinsdag 19 februari om 20u af naar de derde massakantus van Heverlee.

Het is achter de rug, die eerste maal semestereksamens. Zeven weken heeft het leven in Leuven op een ander ritme gedraaid. Een ritme waar we vroeger tot in juni op moesten wachten. Gestresseerde jonge knapen, met doorgeschooren kin en twee maten te groot pak bleken deze januarizittijd niet enkel eerstekanners te zijn. In plaats van enkel proefeksamens voor de eerste kandidatuur kreeg de gehele studentengemeenschap immers semestereksamens door de keel geramd. Na zeven weken studentikoze inactiviteit gekoppeld aan studieactiviteit neemt de Leuvense student een nieuwe start. Een start die groots belooft te worden. Want semeks hebben toch één voordeel: twee openingen van het studiejaar, twee keer feesten dus.

SFEER

Net als de afgelopen jaren vindt de massakantus plaats in een tent voor Alma 3. En als de afgelopen twee edities een indicatie zijn, zal het best een leuk feestje worden.

Niet alleen veel volk, maar ook een speciale sfeer. De acht kringen van Heverlee trachten mekaar immers op tal van manieren de loef af te steken. Om het luidst je kringlied zingen, de bierestafette winnen, maar vooral zoveel mogelijk meest plezier maken, daar draait het die avond om voor de kringen van Heverlee.

Soms voel je je wel wat vreemd als buitenstaander tussen al dat Heverlee's geweld, maar het is beslist de moeite. Eens de meeslepende melodieën van kringliederen van VTK, LBK, Apolloon, Chemika, Bios, Geologische kring, Wina en Merkator vol overgave ingezet worden, doet je dat toch iets. Zeker als een groepje entoesiastelingen van een wat kleinere kring al zingend laat horen dat ook zij aanwezig zijn.

Want kabaal is er wel op zo'n massakantus. Hoewel een voorzanger en een begeleidingsgroep, dit jaar de Leuvense studentenfanfare, trachten om alles in goede banen te lijden kan je ook tijdens de liedjes de onschuldige rivaliteit tussen de Heverleese kringen voelen. En ja, ook op dit gebeuren vraagt menigeen zich af waar Apolloon is.

Ten onrechte natuurlijk, want de sportkotters waren de vorige jaren massaal aanwezig op de massakantus in Heverlee. Samen met de vierentwintig-urenloop is de massakantus blijkbaar het moment bij uitstek voor Apolloon om zich kenbaar te maken bij de andere kringen. Al vergeten we natuurlijk ook hun massale aanwezigheid op de semeksbetoging van vorig jaar niet.

Maar op de massakantus zijn ze dus ook steeds van de partij. En geloof ons, eens het Apolloonlied gehoord, zit dit frivole deuntje met dito tekst voor eeuwig in je geheugen gegrift. Sta nu in strekstand, en zing in kopstand, zo iets. Niet te missen.

VERHALEN

Net als vorig jaar, toen Palm geserveerd werd, opteert men ook voor deze kantus voor een minder evident bier. Dit jaar zullen vele vaten Hoegaarden de kelen van de aanwezigen smeren. Ook dit geeft een leuke dimensie aan de massakantus. Het is altijd leuk om op een kantus iets anders dan pils te drinken. Misschien zijn er wel wat sterke verhalen in de maak. Twintig pintjes kunnen drinken wil nog niet zeggen dat je twintig palmpjes of hoegaardens achterover krijgt. Met soms verrassende gevolgen.

Een groot pluspunt van een massakantus blijkt de meer gemoedelijke sfeer. Je moet immers niet steeds vragen om naar de wc te gaan en de regels worden niet al te rigide toegepast, met minder of helemaal geen straffen tot gevolg. Hoewel kantuspartijnein zich hieraan misschien wat storen, is dit de ideale gelegenheid voor mensen die niet zo dwepen met kantussen om toch eens een kantus mee te doen. Deze Heverleese massakantus is immers op de eerste plaats een evenement. Met veel bier een leuke sfeer. En zo moet een kantus toch zijn?

Björn Mallants

(foto archief)

Fakrekord in de letteren

De fakbar letteren is een fakbar met tradities. Jaarlijks zorgt de fakfeestweek voor een orgiastisch hoogtepunt in het studentenleven van vele letteren- en andere studenten. Ook de fakrekords zijn in de letteren een weerkerende gelegenheid om eens helemaal uit de bol te gaan tot in de vroege uurtjes.

De idee is simpel: op één namiddag en avond zoveel mogelijk geld binnenhalen en op die manier het vorige rekord van tafel vegen. Meer is er niet aan. Althans zo lijkt het. Maar als je weet dat dit rekord op dit moment ongeveer vijfduizend euro bedraagt, blijkt deze opdracht niet zo evident.

Daarom wordt tijdens het fakrekord al de beschikbare plaats benut om zoveel mogelijk drank te slijten. Op alle verdiepingen van het gebouw is wel iets te beleven. Op het gelijkvloers zorgt dj Stoned voor een afwisselende mix van hedendaagse muziek. Een feestje kan niet uitblijven. Op dezelfde verdieping kan je in de praatkamer terecht voor een provinciale drinkwedstrijd.

Op de eerste verdieping kan je Kristof Ysabie aan het werk zien en meedeinen op de groovy platen die deze dj van Studio Brussel op je loslaat. Shaken tot in de late uurtjes verzekerd.

Genoeg van al dat opzweepend muziekgeweld? Geen probleem. Op de tweede verdieping kan je tot rust komen in de chill-outroom, waar je tevens wat bijkomende energie kan opdoen in de snackbar.

Redenen genoeg dus om op woensdag 13 februari Historia, de kring van de studenten geschiedenis, te komen helpen het huidige rekord van de germanisten te verpulveren.

(bm)

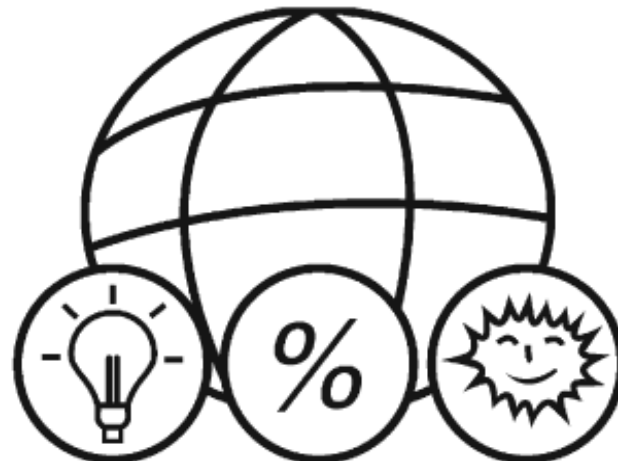
Fakbar letteren, Blijde Inkomststraat 11

www.thebet.be

Kan jij 8% CO₂ besparen?

Cera Foundation
Samen investeren in welvaart en welzijn

THE BET
Vlaanderen

Niets is wat het lijkt

(foto: Johan Coart)

Niets is wat het lijkt, zei kardinaal Danneels in zijn homilie op het Patroonsfeest van de KU Leuven. En hij had gelijk. Een buitenstaander zou bij het zien van de demonstranten hebben kunnen denken dat het ging om een Europese Top, of zou zich bij het aanschouwen van de stoet der togati op het Aalsterse carnaval hebben kunnen wanen.

Al zal de kans dat je vorige maandag een buitenstaander tegen het lijf liep wel heel klein geweest zijn. De kommotie rond het eredoctoraat van prins Filip werd in de pers immers zo breed uitgesmeerd dat bijna heel Vlaanderen, en een groot deel van Europa, plots wist waar de KU Leuven ligt, hoe rector Oosterlinck eruit ziet en wat een eredoctoraat inhoudt.

De blauwe kleur die 's morgens vroeg de Leuvense hemel sierde, deed ongetwijfeld menig aanhanger van het koningshuis dromen van een zonnig Patroonsfeest. Helaas, de zon maakte al gauw plaats voor enkele wolken en het kwik kelderde meteen. Al zal dat laatste ook wel te wijten geweest zijn aan de frisse voorjaarswind die ondertussen was gaan opsteken. De rector had gelukkig zijn warme toga aangetrokken.

PRIJZENKAST

Meteen was de toon gezet voor een vrij sombere eucharistieviering. Slechts de helft van de stoelen raakte gevuld, omdat heel wat professoren hun kat gestuurd hadden uit protest tegen de onderscheiding van Filip. Het Leuven Universitair Koor, dat de mis moest opluisteren, trok zich daar nauwelijks iets van aan en liet weer maar eens horen waarom het al een hele prijzenkast bijeengezongen heeft.

In zijn homilie laakte kardinaal Danneels het naturalisme dat de mens tegenwoordig aanhangt, en pleitte hij ervoor opnieuw het bovennatuurlijke in de wereld te gaan zien. Prompt was er lawaai te horen, dat echter weinig bovennatuurlijk bleek te zijn. Het Vlaams Blok enerzijds en NV-A en Spirit anderzijds waren aangekomen op de Grote Markt en besloten meteen van wal te steken met hun protestakties. Ondertussen deelde ook de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) alternatieve eredoctoraten uit om hun ongenoegen te uiten.

De traditionele stoet der togati van de kerk naar de Pieter de Somer-aula, waar de academische zitting zou plaatsvinden, werd de spannendste in jaren. Het hele traject werden de eredoctorandi en de professoren getrakteerd op kreten als 'België barst!'. De ordediensten waren paraat, maar konden toch niet verhinderen dat enkele militanten van het Vlaams Blok en de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) het politiekordon doorbraken. In de schermutselingen die daarop volgden raakte gelukkig niemand gewond. Wel mochten een veertiental herrieschoppers een dagje afkoelen op het politieburo. Het handjevol royalisten dat was opgedaagd om een glimp van prins Filip op te vangen, stond er maar beteuterd bij te kijken. Het merendeel van de proffen in de stoet daarentegen volgde het gebeu-

ren aan de kant met een glimlach rond de lippen. "Het is weer eens wat anders," zullen ze gedacht hebben.

Wie de academische zitting in Pieter de Somer dacht bij te wonen zonder toegangkaart, kwam van een kale reis thuis. De veiligheidsdiensten kontroleerden immers strikt of de gegadigden voor een plaatsje wel in het bezit waren van een officiële uitnodiging. Niemand zou de plechtigheid kunnen verstoren. Dacht men. Wie buiten in de kou bleef staan, kon zich gelukkig nog verwarmen aan de stralende glimlach van prinses Mathilde, die aan de zijde van mevrouw Oosterlinck voor het raam had postgevat.

In de aula zelf zocht een hele horde kameraploegen en fotografen naar het ideale plaatsje. Het eredoctoraat voor prins Filip was door de wekenlange discussie immers uitgegroeid tot een internationaal nieuwsitem, waarin vaak de geloofwaardigheid van de KU Leuven op de korrel werd genomen. Rector Oosterlinck snoerde in zijn inleidend woordje dan ook nog eens de kritikasters de mond: "Een eredoctoraat is geen wetenschappelijke graad. Het is een traditie van de universiteit om ook eredoctoraten te verlenen aan personen of instellingen met grote verdiensten op maatschappelijk vlak. Dit onderscheid wordt jammer genoeg niet begrepen door de buitenwereld. Zoals we de laatste weken hebben meegeemaakt, komt spreken vaak voor luisteren".

KWINKSLAG

De volgende die het spreekgestoelte mocht beklimmen was dekaan Frans Vanistendael, promotor van de eerste eredoctor, Carla Del Ponte. In vloeiend Frans en Engels verantwoordde hij de keuze voor Del Ponte, openbaar aanklager van het Internationaal Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië in Den Haag, en van het Tribunaal voor Rwanda. Del Ponte werd

beeldrol voor iedere magistraat, verheven boven politieke of partikuliere belangen. Een sterke vrouw dus, en dat dat door niemand werd betwijfeld, bleek uit het stormachtige applaus - het langste van de dag.

Daarna mochten ook Lord Browne of Madingley en Domenico Lenarduzzi hun eredoctoraat in ontvangst nemen. John Browne, topman van het petroleumbedrijf BP, werd geprezen voor zijn vernieuwende rol als bedrijfsleider, waarin hij een concrete inhoud geeft aan 'duurzaam ondernemen'. Onder impuls van Browne werd het ekologisch bewustzijn vertaald in de activiteiten van BP, met aandacht voor het belang van alle *stakeholders*.

Domenico Lenarduzzi kreeg zijn eredoctoraat voor zijn pionierswerk in de uitbouw van het huidige en toekomstige onderwijslandschap. Als grondlegger van onder andere het uitwisselingsprogramma Erasmus zorgde hij voor een stroomversnelling in het tot stand komen van een nieuwe Europese onderwijsruimte waarin convergentie, harmonisering, transparantie en mobiliteit sleutelwoorden zijn.

Hoe groot de verdiensten van Browne en Lenarduzzi ook mogen zijn, het *moment suprême* was uiteraard de uitreiking van een doctoraat honoris causa aan prins Filip. Terwijl de camera's zich fokusten op de kroonprins in toga, sprak erector Roger Dille-

man karakter van de beslissing had vermeld, richtte hij zich met een kwinkslag tot de tegenstanders van het eredoctoraat. "Kommentatoren moeten beseffen binnen welke grondwettelijke beperkingen de prins moet optreden en met welke diskretie, zonder echt 'recht van antwoord' op uitlatingen, vanuit onvoldoende bekendheid met de persoon, en die vaak, via deze, op de instelling gericht zijn."

Dat niet iedereen het met het eredoctoraat eens was, was alom geweten. Dat dit ook tijdens de academische zitting tot uiting zou komen, was dan weer een verrassing. Toen prins Filip aan zijn toespraak wilde beginnen, skandeerden drie militanten van de fascistische NSV (dixit *De Standaard*) anti-Belgische leuzen. Hun moment van glorie was echter van korte duur: binnen enkele ogenblikken werden ze onder applaus afgevoerd door de veiligheidsdiensten.

VOORBEREID

Oosterlinck had duidelijk iets voorbereid en reageerde gevat: "Een academische zitting moet een academische zitting blijven!" Ook prins Filip bleef — zoals de hele dag — stoïcijns kalm bij het gebeuren en stelde in zijn openingszin: "Ik had mij na de gebeurtenissen van de voorbije weken eerder verwacht aan een doctoraat *doloris* causa. Maar nu ik hier sta voor deze volle zaal, voel ik me sterk en echt vereerd."

Dat was het begin van een sterk uitgesponnen betoog over de rol van 'erkenning' in de samenleving. In een met filosofische sitaten doorspekt discours, bracht de prins een hoopvolle boodschap. Hij drukte zijn geloof uit in een multiculturele maatschappij, waarin erkenning meer is dan alleen tolerantie. Enkel in zo'n model kan men uitsluiting en sinisme, het grote probleem van de rijke westerse wereld, overwinnen. Over de uitdagingen van onze moderne samenleving dient een wetenschappelijk debat gevoerd te worden. Prins Filip noemde zich alvast bereid "aan een dergelijk objectief debat deel te nemen, ook met diegenen die er vandaag niet bij waren."

Dat was meteen het einde van het formele gedeelte van de plechtigheden, waarna er nog een receptie en een lunch volgden. Hiermee werd één van de meest controversiële momenten uit de recente geschiedenis van onze universiteit afgesloten.

Tijl Vereenooghe

(foto: Pieter Van der Aa)

geloofd omwille van haar volharding in de strijd voor wereldwijde gerechtigheid, haar resoluut optreden in het bestraffen van misdaden tegen de menselijkheid en haar voor-

mans de laudatio uit. Met een elokwentie die we niet meer gewoon zijn van een rector lichtte Dillemans de omstreden keuze toe. Nadat hij nog eens het democratische

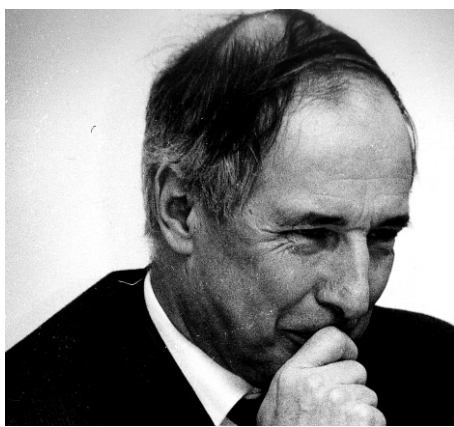
Kronologie van de feiten

DECEMBER

12 - De KU Leuven kondigt aan dat de Akademische Raad van 11 juni 2001 heeft beslist het doctoraat honoris toe te kennen aan vier personen, waaronder prins Filip. Volgens de mededeling zet hij zich actief in voor de bevordering van wereldvrede, hecht hij in ons land groot belang aan samenwerking tussen de gemeenschappen, de rol van het gezin en de nationale en internationale solidariteit • 14 - In *De Standaard* dekt Rector André Oosterlinck zich in tegen kritiek en hamert op de voortzetting van de traditie en de unanieme steun van alle gelegingen in de Akademische Raad • 15 - Het nieuws raakt bekend dat medewerkers van het departement Politieke Wetenschappen een open brief hebben opgesteld waarin het eredoctoraat wordt afgeschilderd als een "politieke en ideologische keuze" • 19 - Het radikale Taal Aktiekomitee protesteert aan de Universiteitshal tegen het "misplaatste Belgisch patriotisme". Ook het KVHV voert een gelijkaardige actie. De rector vraagt zich af "of de pers niets anders te doen heeft" • 21 - Het rectoraat kondigt een communicatiestop af en wil niet reageren op het initiatief van de open brief.

JANUARI

8 - Professor-emeritus en gewezen Volksunie-senator Roger Blanpain moet in het VTM-programma *Recht van Antwoord* de hete kolen uit het vuur halen voor de KU Leuven. Hij omschrijft het doctoraat honoris causa als een "eresaluut aan het koninkrijk" en hij spreekt schande over ieder die twijfelt aan intellectuele capaciteiten van de prins • 9 - Vlaams volksvertegenwoordiger Kris Van Dijk (N-VA) wil minister Marleen Vanderpoorten in het parlement ter verantwoording roepen om het eredoctoraat "ongedaan te maken". De interpellatie wordt onontvankelijk verklaard • 11 - De Gemeenschappelijke Algemene Vergadering van Loko bepaalt een standpunt tegenover de eredoctoraten. De studentenvetegenwoordigers protesteren tegen de gang van zaken aan de universiteit door afwezig te blijven op het Patroonsfeest. Zij hebben evenwel niets tegen prins Filip persoonlijk, noch specifiek tegen de monarchie • 13 - Oosterlinck doorbreekt de stilte en verklaart in het TV1-programma *De Zevende Dag* de uitzonderlijke verdiensten van prins Filip. Op een andere zender ventileert eredoctor Jean-Luc Dehaene zijn mening: "Daar bewijst men Filip geen dienst mee" • 15 - De provincieraad van Vlaams-Brabant weigert een Blok-motie tegen het eredoctoraat te bespreken. Het is immers geen zaak van provinciaal belang • 17 - Veto verspreidt een extra nummer waarin het studentenstandpunt wordt belicht en Oosterlinck de beslissing verdedigt • 18 - In *Het Nieuwsblad* verklaren de andere Vlaamse rectoren zich solidair met hun Leuvense collega. Zij zien geen graten in een prinselijk eredoctoraat • 21 - VLD-gemeenteraadslid Luc Ponsaerts irriteert zich naar zeggen mateloos aan de hetze tegen de prins. Hij neemt daarmee afstand van zijn fractiegenote Patricia Ceyssens die haar uitnodiging voor het Patroonsfeest had teruggestuurd omdat erfopvolging "niet verzoenbaar is met radikale democratisering"

"De prins is een zeer harde werker"

André Oosterlinck: «Verschillende groepen komen in aanmerking voor een eredoctoraat. Zo zijn er de topwetenschappers, mensen waarvan we hopen dat ze later de Nobelprijs zullen krijgen. Als je dit over de laatste twaalf jaar bekijkt, hebben we er zo zes. Een andere categorie zijn mensen zoals Alan Greenspan, Helmut Kohl of Jean-Luc Dehaene. Dit jaar hebben we geen topwetenschappers, waarmee ik niet beweer dat ze geen wetenschappelijke verdiensten hebben.»

«Met het eredoctoraat voor prins Filip willen we in de eerste plaats het koninklijk instituut eren maar ook erkennen dat we niet alleen een Vlaamse universiteit zijn, maar ook een Belgische en Europese universiteit. Dat past binnen ons feestjaar 575 jaar KU Leuven.»

«In deze mate had ik de kommotie totaal niet verwacht. Men verwijt mij dat ik door het eredoctoraat een politiek standpunt inneem. Dat is onterecht, want de beslissing is al genomen in juni vorig jaar en de initiële contacten met het Hof dateren van veel vroeger. De discussie over de rol van de monarchie is pas in het najaar op gang gekomen.»

«Voor studenten ligt het gevoelig. Men ziet onvoldoende het verschil tussen een doctoraat en een eredoctoraat. Dat laatste heeft immers geen rechtsgevolgen. Om de vergelijking te maken: als je ereburger bent van Leuven, moet je hier uiteraard geen belasting betalen, maar je zult ook je huisafval niet mogen deponeren in deze stad.»

«De discussie glijdt ook onmiddellijk af naar die over de erfopvolging. Daarnaast zeggen sommigen: "De prins, da's toch niet zo'n verstandige man." Er worden daarenboven veel ergere dingen gezegd, dat hij zou behoren tot het buitengewoon onderwijs. Ik vind dat een schande. Daarom vind ik wat ze nu doen in de pers onaanvaardbaar, niet alleen als rector maar in de eerste plaats als vader. Voor mij hoeven die zogenaamde 'verdraagzame intellectuelen' niet meer. Op die manier iemand afmaken, iemand die niet mag antwoorden, dat is pas wraakroepend.»

«Niemand wist trouwens dat de prins een masterdiploma van Stanford op zak heeft. Ik heb dat zelf nagetrokken, want per slot van rekening vertelt men daar de meest gekke dingen over. Ik ken de prins onder-tussen een beetje persoonlijk en ik moet zeggen dat de man een zeer harde werker is.»

«Men zegt dat de prins steeds wacht voor hij spreekt, dat hij zeer bedachtzaam is. Dat is toch wat we van een koning willen: dat hij luistert, vragen stelt en voor de rest geen commentaar geeft. Als de keuze nu nog zou moeten gebeuren, zouden waarschijnlijk zowel het Hof als wij wijselijk besluiten om dit uit te stellen. Nu onze beslissing sinds lang genomen is gaan we dit niet doen.»

«Volgens mij zal de hetze geen gevolgen hebben voor de universiteit. Trouwens, de prime time die we nu halen met onze eredoctoren, is meer dan de voorbije tien jaar samen (lacht). De storm over de eredoctoraten zal vrij snel over gaan. Ik vrees echter dat de hetze tegen de prins en het koningshuis wel eens zou kunnen doorgaan. Die is al te lang bezig.»

"Je moet van mening kunnen verschillen"

Professor Katlijn Malfliet voert het woord voor de wetenschappers van het departement Politieke Wetenschappen, die in een open brief hun ongenoegen uitten over de gang van zaken.

Katlijn Malfliet: «Je kunt het niet echt een open brief noemen. Eigenlijk was het vooral de bedoeling van heel wat leden van ons departement om hun bedenkingen eens duidelijk te formuleren en op papier te zetten. Er was de vraag om over de zaak een gesprek te hebben, en daarom heb ik alle leden van het departement Politieke Wetenschappen uitgenodigd om hierover van gedachten te wisselen. Het is dus zeker geen formeel besluit van de departementsraad als dusdanig, maar wel het op papier stellen van een zeker ongenoegen dat hier leefde.»

«Wij hadden vooral problemen met de motivering, met de manier waarop deze verwees naar materies die eigenlijk hier behandeld worden. Indien men als motivering had gegeven "Het gaat hier om een traditie die we in ere willen houden", dan hadden we daar niet onmiddellijk aanstoot aan genomen. Ons gaat het heel specifiek om de motivering, die niet helemaal ernstig kan worden genomen (lacht). De rector heeft het zelf een 'dichterlijke vrijheid' genoemd. Daartegen wilden wij reageren omdat wij proberen die zaken ernstig te onderzoeken. Het was dus absoluut geen standpunt voor of tegen de monarchie of een standpunt ten aanzien van prins Filip als persoon. In ons departement hebben we immers zowel republikeinen als monarchisten.»

«De algemene reactie op het eredoctoraat was verontwaardiging. Verontwaardiging over de manier waarop de motivering was opgesteld en verontwaardiging over de kwaliteit van onze universiteit. Als de universiteit een academische instelling wil zijn, kan zij het zich niet veroorloven motiveringen te geven die niet erg geloofwaardig zijn.»

«Wij zijn als departement helemaal niet gekonsulteed over dit eredoctoraat of de motivering ervan. Het zou toch wel goed zijn dat de betrokken fakulteit of het departement wordt gekonsulteed over de manier waarop de motivering wordt geformuleerd. Als dat wel was gebeurd, zouden we als advies hebben gegeven dat men als motivering gewoonweg moest stellen dat het ging om het in ere houden van een traditie. Meer niet. Een universiteit mag dat doen; dat was ons punt ook helemaal niet. Maar als men begint motiveringen te geven die zomaar uit de lucht zijn gegrepen, dan vinden wij dat dat te ver gaat voor een universiteit.»

«Ik denk dat, als we kunnen duidelijk maken dat er ook binnen de KU Leuven discussie bestaat en dat er een openheid van geest is, dit eerder positieve effecten zal hebben op langere termijn. Het moet mogelijk zijn aan een universiteit van mening te verschillen. Natuurlijk kunnen er ook wel eens fouten gemaakt worden aan een universiteit, maar die fouten moeten dan zo snel mogelijk rechtgezet worden. De kritische rol in de samenleving moet de belangrijkste 'trademark' blijven van een universiteit.»

ALFA
POLITIKA
EKONOMIKA
KATECHETIKA
GEOLOGISCHE KRING
APOLLOON CANONICA
CHEMIKA ROMANIA
HISTORIA GERMANIA
EOOS KLIO
NFK VRG
LLK LBK
VTK BIOS
MEDICA MEDISOC
CRIMEN MECENAS
APOLLONIA MERKATOR
PEDAGOGISCHE KRING
PSYCHOLOGISCHE KRING
FARMACEUTICA
WINA

Argumentatie overtuigt studenten niet

«De Leuvense studenten, verzameld in de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), drukten hun ongenoegen uit over drie van de vier eredoctoraten die werden uitgereikt op het Patroonsfeest. Daarom namen de studenten niet deel aan de plechtigheden op 4 februari 2002.»

«Het is niet omdat Prins Filip kroonprins is dat hij geen recht zou hebben op deze academische eretitel, stelt Loko. Evenmin kan men stellen dat hij er recht op heeft omdat hij kroonprins is. De titel doctor honoris causa moet worden toegekend op basis van persoonlijke merites. De verdiensten die de KU Leuven aanhaalt in haar argumentatie kunnen de Leuvense studenten onvoldoende overtuigen. Het is immers niet duidelijk of en hoe de kroonprins totnogtoe het verschil gemaakt heeft voor buitenlandse handel, duurzame ontwikkeling, voor jeugd en gezin of voor de wereldvrede.»

«In schril contrast hiermee staat volgens Loko het eredoctoraat voor Carla Del Ponte. Door haar gedrevenheid als openbaar aanklager in het Internationaal Tribunaal voor Joegoslavië en in het Tribunaal voor Rwanda maakt zij wel degelijk het verschil voor de wereldvrede. Op een ogenblik van grote internationale spanningen is een eredoctoraat voor een voorvechter van rechtspreek op internationaal nivo bijzonder waardevol.»

«Een derde eredoctorandus, Domenico Lenarduzzi, wordt terecht geprezen om zijn inzet voor de Erasmus- en Socratesprogramma's, die een belangrijke bijdrage leveren aan een toegankelijke Europese onderwijsruimte. Lenarduzzi's visie heeft onder meer het pad geëffend voor de Bologna-verklaring. Als ambtenaar van de Europese Gemeenschap was de man echter ook mede-auteur van het Memorandum on Higher Education dat begin jaren negentig hoger onderwijs als economische faktor voorstelde. Loko, dat opkomt voor de democratisering van het onderwijs, betreurt dat de KU Leuven de lof van Lenarduzzi zingt zonder de merkantiele trekken van het onderwijsmodel dat hij voorstaat, te hekelen.»

«Tenslotte vindt Loko ook de vierde persoon die bedacht wordt met de academische eretitel, niet onbesproken. De KU Leuven honoreert Lord John Browne of Madingley, topman van British Petroleum, om zijn ecologische bekommernis in het streven naar een evenwicht tussen ecologie en industrie. Milieuorganisaties verwijten hem echter een ecologisch schijnbeleid te voeren. Zo kreeg Browne in 1999 nog van Greenpeace de titel 'Academy Award for Best Impression of an Environmentalist'.»

«De huidige procedure voor de toekenning van de eredoctoraten garandeert volgens Loko geen breed draagvlak. De Akademische Raad rekening houden met de opinie van de hele universitaire gemeenschap. Transparantie, debat en stemming kunnen volgens Loko de wederzijdse betrokkenheid alleen maar ten goede komen. Loko is dus vragende partij voor een toekenningsprocedure met een grotere transparantie en een ruimer intern debat. Zo kunnen in de toekomst aan de KU Leuven eredoctoraten louter uitgereikt worden aan mensen die zich op bijzondere wijze hebben onderscheiden op wetenschappelijk, maatschappelijk of cultureel gebied.»

“Ook bedrijven zijn niet perfect”

Met al die heisa zou je het bijna vergeten, maar op 4 februari kregen nog drie andere personen een eredoctoraat van de KU Leuven. Een daarvan is *the Lord Browne of Madingley*, beter gekend als John Browne, de baas van British Petroleum (BP).

Veto: *Wat was uw eerste reactie toen u hoorde dat u van de KU Leuven een eredoctoraat kreeg?*

Browne: «Leuven kende ik wel. Een vriend van mij heeft hier reeds een eredoctoraat ontvangen. Mijn eerste reactie: waarom ik? Ik moet zeggen dat ik enorm van de dag heb genoten. Het is een fascinerende gebeurtenis en ik voel mij zeer vereerd dat ik word gelauwerd door deze universiteit.»

Veto: *Voor de KU Leuven waren uw inspanningen die uw bedrijf levert op het gebied van het milieu doorslaggevend.*

Browne: «British Petroleum is het tweede grootste energiebedrijf. En wij beseffen al lang dat de wereld, zelfs met de beste technologische vooruitgang, nog lang olie en gas zal nodig hebben. Voor BP is het echter onaanvaardbaar om die energiebronnen op een extreem vervuilende wijze te exploiteren. We werken nu reeds enkele jaren aan een manier om een schoner milieu te krijgen, terwijl we de bevolking ook genoeg energiebronnen verlenen om belangrijke behoeften zoals mobiliteit, verwarming en licht te bevredigen. BP wil deze noden vervullen zonder het milieu verder te vervuilen.»

«Dat klinkt onmogelijk maar is het zeker niet. Het enige wat hiervoor nodig is, is een groep slimme mensen. En ik denk graag dat BP een aantal intelligente mensen in dienst heeft. Zo kan BP oplossingen bedenken op vragen als hoe we de uitstoot van koolstofdioxide kunnen verminderen. En voor die oplossingen kijken we vooral naar onze produkten. BP wil produkten afleveren die minder gevaarlijke stoffen uitstoten bij verbranding. Daarnaast zijn we het grootste zonne-energiebedrijf in de wereld, dus onderzoeken we hoe we het gebruik van deze alternatieve energiebron kunnen bevorderen. BP houdt in al zijn activiteiten rekening met de balans van het ekologischer systeem.»

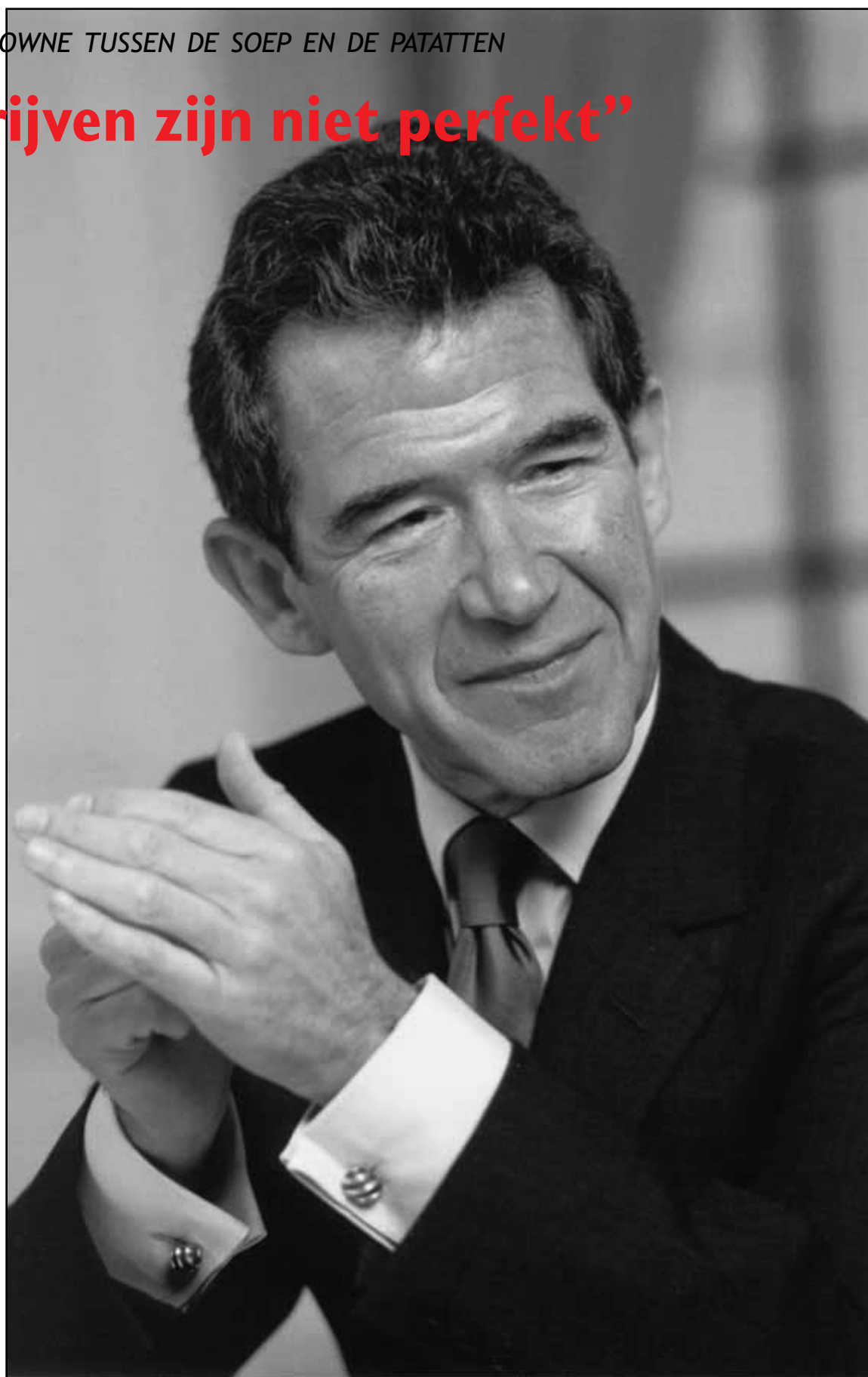
IMAGO

Veto: *Veel milieuorganisaties zoals bijvoorbeeld Greenpeace beschuldigen u van greenwashing. Het milieu-imago zou enkel een doekje voor het bloeden zijn, vooral bedoeld om jullie er beter te doen uitkomen.*

Browne: «Dat is niet waar. We zijn het enige energiebedrijf ter wereld dat zichzelf als doel heeft gesteld om de uitstoot van schadelijke stoffen te beperken. En we hebben deze doelstelling bereikt. Dit is echt geen retoriek van mij. Het is niet mijn bedoeling om BP in de media te verkopen als een milieubewust bedrijf terwijl dat niet zo is.»

Veto: *Toch stellen milieuorganisaties dat BP meer geld steekt in zijn groen imago dan in het ontwikkelen van milieuvriendelijke produkten.*

Browne: «Ik weet precies hoeveel geld we spenderen aan wereldwijde reclame: ongeveer 300 miljoen dollar per jaar. BP spendeert per jaar driemaal zoveel aan de ontwikkeling van milieuvriendelijke produkten. Milieuorganisaties spelen volgens mij een belangrijke rol. Mijn voorkeur gaat

naar mensen die kritisch durven nadenken en spreken. Dat is nu eenmaal de democratische gedachte. Het valt me wel op dat hoe meer wij met hen praten, hoe meer zij kritiek op ons geven.»

ALASKA

Veto: *Bent u blij met de beslissing van de Verenigde Staten om Alaska open te stellen voor oliebedrijven?*

Browne: «De beslissing om Alaska te openen voor energiebedrijven is geen beslissing waar BP invloed op heeft uitgeoefend. Het is de beslissing van de Amerikaanse regering en dus ook van de Amerikaanse bevolking. Mijn mening hieromtrent is

« BP houdt in al zijn activiteiten rekening met de balans van het ekologischer systeem »

eenvoudig: als je dan toch Alaska wil opengooien, doe het dan op een manier die het plaatselijk milieu zo weinig mogelijk schade toebrengt. BP heeft nog altijd niet de beslissing genomen om te gaan boren in Alaska. We moeten rekening houden met de ecologische, economische en sociale risico's. De mogelijkheden in Alaska moeten beter zijn dan de mogelijkheden elders in de wereld voor wij daar beginnen te boren.»

Veto: *Is Alaska openen voor energiebedrijven*

inspanning waard zijn. Als er niet verschrikkelijk veel olie in de grond steekt, is het volgens mij echt niet de moeite waard om in Alaska te gaan boren.»

Veto: *Intussen zijn er al berichten van chemische vervuiling op sommige plaatsen in Alaska. Zo is BP al veroordeeld tot een grote boete wegens vervuiling in Alaska.*

Browne: «Dat klopt. Dat waren onderaannemers die voor ons werkten. Er moet altijd met één zaak rekening worden gehouden — en dat zeg ik ook altijd tegen mijn mensen: bedrijven kunnen niet perfect zijn. Dat is onmogelijk, gewoon omdat ook mensen niet perfect zijn. Zo vind ik mijzelf ook niet perfect. We kunnen slechts de fouten zoveel mogelijk beperken. En als we ze maken, moeten we ervan leren. Ook BP maakt wel eens fouten. Daar maak ik me geen illusies over.»

WATERSTOF

Veto: *Een ecologisch verantwoord beleid willen voeren en het boren naar en verkopen van petroleum, een van de grootste oorzaken van het broeikaseffect. Is dat geen enorme tegenstelling?*

Browne: «Het verbranden van petroleum is inderdaad één van de oorzaken van het broeikaseffect. Dat ontken ik niet. Het is daarom nog niet de voornaamste oorzaak. Volgens mij heeft steenkool in het verleden hier zeker ook zijn steentje aan bijgedragen. En dan praten we nog niet over hout. Met de huidige technologie kan petroleum schoner en efficiënter zijn dan ooit tevoren. En laat ons eerlijk zijn: op dit ogenblik is er geen realistischer substituuut van petroleum. Misschien kunnen mensen in Leuven zich misschien wel een elektrische auto kunnen veroorloven. Wat doen we dan met mensen in Maleisië? Zij kunnen dat gewoon niet betalen.»

Veto: *Werkt BP aan projecten zoals bijvoorbeeld een elektrische auto?*

Browne: «We werken samen met Daimler Chrysler aan de ontwikkeling van een auto die wordt aangedreven door waterstof. Het zal ongetwijfeld nog wel even duren voor zo'n auto het straatbeeld zal sieren. Je mag nooit vergeten dat er op het gebied van het milieu niet één oplossing is. Alleen auto's aandrijven door waterstof bijvoorbeeld is niet de oplossing. Een combinatie van vele initiatieven van vele mensen, instellingen en organisaties is de oplossing voor het milieuprobleem.»

Kristof D'Exelle
Mat thieu Van Steenkiste

John Browne

Britser worden ze niet meer gemaakt. John Browne zag het levenslicht in 1948. Hij studeerde natuurkunde in Cambridge en economie in Stanford. Binnen BP heeft Browne reeds een lange carrière achter de rug. Hij begon in 1966 en leidde tot 1984 een hele reeks exploratie- en produktieprojecten. Toen kwam de overstap naar het centrale management en uiteindelijk zelfs naar de absolute top als *Group Chief Executive*. Browne wordt gelauwerd door de KU Leuven wegens zijn bezorgdheid om het milieu. Hij investeerde namelijk fors in onderzoek rond alternatieve energiebronnen.

Geen vuiltje aan de lucht, zo lijkt het. Een man met een grote maatschappelijke verdienste. Er zijn echter een heel aantal mensen die hier anders over denken. En deze mensen zijn te vinden binnen verschillende milieuverenigingen. De voornaamste beschuldiging aan het adres van Browne en BP gaat over zogenaamde *greenwash-praktijken*. Dit is het voeren van een schijnbeleid ten aanzien van milieuproblemen.

Het Amerikaanse *Earth Day 2000* zette BP in haar top tien van bedrijven met *greenwash-praktijken*. *Earth Day 2000*: “In maart 1999 kocht BP Amoco het bedrijf Solarex op, waardoor dit zonne-energiebedrijf het grootste in de wereld werd. Met de daarop volgende actie *Plug in the Sun* propageerde BP dat het in 200 tankstations zonnepanelen zou installeren. In een grootse reclame-kampagne drukt BP de bezoekers van tankstations en afnemers van olie het volgende op het hart: “We fill you up by sunshine”. BP spendeert meer geld aan de uitbouw en merchandising van een milieuvriendelijk imago dan aan milieuvriendelijke activiteiten zelf, zoals onderzoek naar alternatieve energie. Voor Solarex betaalde BP ongeveer 45 miljoen dollar, een kleine fractie van de 26,5 miljard dollar waarmee BP oliebedrijf ARCO opkocht. Voor een nieuw ontginningsproject in de Noordpoolsirkel wil BP alleen al voor de komende vijf jaar 5 miljard dollar uitgeven.

(kd)

Toespraak van Z.K.H. Prins Filip op 4 februari 2002

Mijnheer de Rector, leden van de Akademische Raad. Mede in naam van Mevrouw Del Ponte, Lord Browne en de Heer Lenarduzzi wens ik de universiteit zeer hartelijk te danken voor de toekenning van het eredoctoraat. Wij waarderen in het bijzonder dat deze onderscheiding ons te beurt valt naar aanleiding van een speciale verjaardag van uw eerbiedwaardige Alma Mater.

Wat mij betreft ben ik de universiteit dankbaar, dat zij haar eerbetuiging in eerste instantie richt op de instelling die ik hier vandaag vertegenwoordig: een grondwettelijke monarchie, ingebed in een pluralistische democratische samenleving. Maar ik ben blij dat U mij vandaag ook de kans biedt, hier persoonlijk het woord te nemen, en niet alleen als vertegenwoordiger van die instelling.

Dames en Heren, vrijheid en gelijkheid zijn de grondvesten van onze moderne maatschappij. Zij bieden aan de moderne mens de mogelijkheid tot zelfbeschikking. Zij hebben geleid tot sociale rechtvaardigheid en tot een uniek geheel van fundamentele rechten en vrijheden. Zij liggen aan de basis van onze democratie en van de instellingen van onze moderne rechtsstaat. De moderne mens heeft zelf gedurende twee eeuwen dit kader opgebouwd en verrijkt.

Ik vind dit een buitengewoon boeiende evolutie, omdat de menselijke waardigheid zich zó meer dan ooit kan ontplooiën. In een tijd van ongelooflijke vooruitgang van de wetenschap en de technologie, van grote socio-ekonomische en kulturele veranderingen, staat de moderne mens wel voor de uitdaging, dit alles om te zetten in authentieke menselijke vooruitgang.

Men kan zich afvragen of vrijheid en gelijkheid hiertoe volstaan. Of ze misschien niet een ander fundamenteel begrip hebben overschaduwd, met name de siviele waarden. Daaronder versta ik waarden zoals vriendschap, trouw, solidariteit, respect, intellectuele eerlijkheid, moed, zin voor verantwoordelijkheid en uiteindelijk burgerzin. Het is mijn vaste overtuiging dat deze waarden essentieel zijn voor de uitbouw van een harmonieuze maatschappij, een "decent society" zoals de Joodse filosoof Avishai Margalit die definieert.

De siviele waarden nodig voor de uitbouw van een "decent society" steunen volgens mij op één fundamentele houding, namelijk de erkenning. Erkenning is voor mij datgene waar alles om draait. Hierbij definieer ik erkenning als de houding waardoor wij achting opbrengen voor iemand, niet alleen omdat deze persoon in waardigheid gelijk is aan elke andere mens maar ook omdat hij of zij waardevolle eigenschappen bezit. Laat mij dit even uitwerken.

Zoals Kant het zo mooi formuleert, draagt iedere mens in zekere zin de mensheid in zich. De mens is een redelijk wezen en moet als dusdanig én met waardigheid behandeld en gerespecteerd worden. Maar elke persoon bezit ook eigenschappen die zijn of haar identiteit uitmaken. Enkel indien deze identiteit door de anderen wordt erkend, kan men achting hebben voor zichzelf. Iemand erkennen is dus het tegenovergestelde van het geringschatten of afwijzen van de kulturele, professionele, religieuze eigenschappen van een persoon. Wie wordt afgewezen, wordt daarenboven weinig gestimuleerd om deel te nemen aan de samenleving. Erkenning is dus tegelijk een houding van respect voor de menselijke waardigheid én van achting voor het specifiek, kostbaar potentieel van elke mens.

Een dergelijke houding van erkenning kunnen we niet als een 'formeel recht' opvragen. Zij is immers gebaseerd op het persoonlijk engagement van de anderen. In die zin gaat erkenning trouwens een stap verder dan tolerantie, die wél 'formeel' kan worden opgelegd. In een maatschappij waarin de burger strijd levert voor zichzelf, op materieel én persoonlijk vlak, worden

persoonlijk engagement en participatie aan het openbare leven vaak verwaarloosd. In dat soort Hobbesiaanse maatschappij komen eenzaamheid, uitsluiting en vernedering opvallend vaak voor. Uitsluiting en sinisme, is dat niet de armoede van onze rijke westerse samenleving? Het onderzoek van de professoren Elchardus, Huyse en anderen heeft aangetoond dat wie actief deelneemt aan wat zich afspeelt in het middenveld, hieraan veel minder ten prooi valt. Wie daarenboven erkenning centraal stelt, en zelf erkend wordt, is ook veel beter gewapend om de broodnodige menselijke

ning, door wetgevend werk, door overheidsinitiatieven, door rechtspraak, door socio-ekonomische of kulturele activiteiten, door het mooie werk van de welzijnssector. Ja, de media hebben dus niet het monopolie op het verlenen van publieke erkenning.

Maar ook instellingen kunnen uitsluiting en vernedering niet volledig vermijden. Er zijn grenzen aan de erkenning die een wet of een overheid kan bieden. De formele erkenning door instellingen moet worden aangevuld door het optreden van mensen zelf in de siviele maatschappij. Erkenning is een belangrijke opgave waaraan wij

vooruitgang mee te helpen verwezenlijken.

Wat impliceert nu een dergelijke houding? Deze erkenning vereist in de eerste plaats dat we zelf duidelijk stelling nemen over wat goed is. Ten tweede moet men, zoals John Rawls zegt, "de bereidheid hebben om de situatie van de anderen te zien vanuit hun standpunt, vanuit hun konceptie van wat goed is voor hen". Hiervoor moeten we dus een forum vinden waar we met de anderen

allen, instellingen én mensen, moeten werken.

Ik wil U hier zeggen dat dit één van de belangrijkste taken is voor de Monarchie. De Koning is tegelijk instelling en persoon. Door zijn medewerking met instellingen en door direkt contact met de mensen, bevordert de Koning actief de erkenning zowel door instellingen als door mensen. De Koning is goed geplaatst om mee te bouwen

"Ik geloof sterk in de unieke multikulturele samenleving die wij in ons land aan het realiseren zijn, op voorwaarde dat we erkenning centraal stellen"

in contact kunnen treden. We moeten met elkaar praten, en dat contact moet verlopen onder de vorm van een "redelijk discours", om een term van Habermas te gebruiken. Dit impliceert dat we de anderen objectief benaderen, met een houding van intellectuele eerlijkheid en met de bereidheid om onze eigen opvattingen in vraag te stellen. Vooroordelen en sinisme zijn hier dus volstrekt uit den boze. En tenslotte impliceert echte erkenning, dat we ons met respect gedragen tegenover de anderen, ook wanneer we het niet met hen eens zijn.

Erkenning is niet alleen een zaak van mensen. Ook instellingen verlenen erken-

aan de menselijke vooruitgang en om mensen aan te moedigen die ten volle hun verantwoordelijkheid opnemen in de maatschappij. Dit lijken mij fundamentele opdrachten voor de Monarchie in de maatschappij. Gaf Cicero in "De Officiis", immers niet de raad aan zijn zoon: "Er is geen dwingend plicht dan de erkenning"?

Dit brengt mij tot enkele beschouwingen over ons land. De geschiedenis van ons land wordt gekenmerkt door prachtige voorbeelden van 'erkenning'. Onze eerste grondwet met zijn fundamentele rechten en vrijheden stond model in Europa. België voerde als een van de eersten het algemeen

stemrecht in, waarvoor ook Koning Albert I zoveel heeft geijverd. Er is ons uniek model van sociaal overleg. De taalwetgeving en de opeenvolgende fasen van de staatshervorming hebben bijgedragen tot erkenning van onze kulturele diversiteit en geleid tot ons huidige unieke federale model. In de erkenning van de rechten van het kind of van de vrouw, onder meer in de ontwikkelingslanden, heeft ook mijn familie recent haar steentje bijgedragen.

Wat wij hebben verwezenlijkt in ons land is iets waarop wij allen trots mogen zijn. Deze troeven zouden veel meer een bron van zelfvertrouwen moeten zijn voor iedereen van ons. Ik geloof sterk in de unieke multikulturele samenleving die wij in ons land aan het realiseren zijn, op voorwaarde natuurlijk dat we erkenning centraal stellen. Dit is een model dat we ook in Europa en zelfs in de wereld kunnen uitdragen. Sedert jaren vestig ik daar konstant de aandacht op in al mijn contacten in het buitenland en bevorder ik dat imago.

Sedert 11 september vorig jaar is de erkenning van kulturen, op wereldvlak, één van de meest prangende uitdagingen waarvoor wij staan. Dat is ook het geval in ons land. Dit is moeilijk, want velen hebben angst voor de anderen. De neiging om zich terug te plooiën op zichzelf of sinisch te worden is bijzonder groot. Wij weten zeer goed wat het voor een persoon betekent als men zijn taal of cultuur niet kent en erkent. Vaak voelt de mens zich hierdoor vernederd. Maar juist omwille van onze geschiedenis en onze ligging op het kruispunt van Europese kulturen zijn wij, beter dan wie ook, klaar voor het "multicultural citizenship" dat door Kymlicka zo goed wordt beschreven. Wij weten dat solidariteit over de kulturen heen, dat het samen opbouwen van een federale staat en een multikulturele samenleving gebaseerd op erkenning het beste antwoord zijn op angst, vernedering en uitzichtloosheid.

Vanuit deze overtuiging heb ik enkele jaren geleden een Fonds opgericht dat een platform van ontmoetingen biedt, dat uitwisselingen mogelijk maakt tussen de mensen van de Gemeenschappen van ons land. Wat daar gebeurt is een echte erkenning, op het terrein, door mensen zelf, van onze multikulturele diversiteit. Ik ben er zeker van dat deze rechtstreekse persoonlijke contacten onze siviele maatschappij dynamiseren en de menselijke waardigheid helpen benadrukken. Ik heb dat kunnen vaststellen tijdens mijn contacten met honderden leerlingen en met leden van verenigingen uit alle hoeken van ons land. Zij vertellen mij hoe entoesiast ze zijn dat ze, via het Fonds, de diversiteit van ons land beter leren kennen. Dat zeggen trouwens ook de journalisten die aan uitwisselingsstages hebben deelgenomen.

Mijnheer de Rector, Dames en Heren. Een harmonieuze multikulturele samenleving waarin erkenning centraal staat, kan een enorme verrijking zijn voor de moderne mens. Wie daaraan meebouwt, gaat zich anders gedragen: opener, soepeler, respectvoller, kreatiever. De uitbouw van deze harmonieuze maatschappij die niemand uitsluit, is een project waaraan ikzelf mijn beste krachten en mijn volle entoesiasme besteed. Ik ben fier dat ik via een aantal eigen bescheiden initiatieven hieraan reeds kan meewerken. Ook deze universiteit heeft in dit verband een belangrijke bijdrage te leveren. In een instelling die de debatkultuur hoog in het vaandel voert, ben ik er zeker van, dat over deze uitdagingen van onze moderne maatschappij een wetenschappelijk debat verder zal worden gevoerd. Ikzelf ben alvast bereid, aan een dergelijk objectief debat deel te nemen, ook met diegenen die er vandaag niet bij waren.

Foto: Pieter van der Aa

Nieuwgeborene in de filmwereld

Film liefhebbers aller landen, gooi je handen in de lucht en roep driewerf hoera: Cinema Zed is geboren! Vzw Fonk, de geestelijke vader van Leuven Kort, pakt vanaf nu dagelijks uit met twee films. De koördinatoren mogen tevreden zijn: een filmzaal met kwaliteitsfilms als belangrijkste ingrediënt heeft zijn weg naar Leuven gevonden en heeft daar onderdak gekregen in het nieuwe Stuk-komplex.

Het hing al vanaf 1999 in de lucht. Oorspronkelijk dacht men aan de Rito-gebouwen maar uiteindelijk belandden ze toch in wat de nieuwe kultuurtempel van Leuven moet worden. Ook al met de steun van het Stuk en de stad Leuven probeert Cinema Zed vanaf nu een centrum voor film liefhebbers uit te bouwen.

PINT

De idee achter Cinema Zed is meervoudig. Ze willen films van allerlei allooi brengen. Films die in gewone zalen te snel uit het sirkwiel verdwijnen of films die geen kans krijgen door de beperkte distributiekanaalen. De hoofdmoot van de programmatie bestaat uit langspeelfilms uit het niet-komersiële sirkwiel. Vooral recent, maar af en toe ook aangevuld met klassiekers. Voorlopig is die opzet nogal thematisch, maar daar kan verandering in komen. Er zijn ook onderhandelingen met een aantal Belgische filmmakers om *try-outs* met ruw filmmateriaal te houden. De bedoeling is dan dat de regisseur wat feedback krijgt van het publiek om zo zijn film wat bij te sturen. En wat de klassiekers betreft gaat Cinema Zed vanaf maart een volledige reeks brengen met films van de jaren twintig brengen.

KATEGORIE

Naast de klassiekers en het recente werk brengt Cinema Zed ook nog twee andere categorieën van films. Enerzijds de experimentele film. In die afdeling, toepasselijk *buiten categorie* gedoopt, moeten films een kans krijgen die een fundamenteel andere kijk op cinema hebben. Daarnaast heb je nog de specials, drie films per week met een thematische achtergrond. In februari speelt Cinema Zed onder andere in op *Het Festival van de Animatiefilm*, Valentijn en de junkies. En met *Blood the last Vampire* (Kitakubo, 2000) hebben ze zelfs een exclusieve film te pakken: behalve op het festival komt die in geen enkel bioskoopcomplex in België.

GROEIJEN

Het is natuurlijk nog een beetje zoeken. De ene film slaat al wat beter aan dan de andere. *La Promesse* lokte eigenlijk bijna geen bezoekers terwijl *The Kingdom* dan weer een van de toppers was. Maar de koördinatoren willen Cinema Zed zo aantrekkelijk mogelijk maken. "Nog meer films moeten ingeleid worden zodat mensen de films beter kunnen plaatsen. We proberen zoveel mogelijk kortfilms bij ons in première te laten gaan en we blijven sleutelen."

Cinema Zed ziet er veelbelovend uit, een ware verademing voor sinefielen en mensen die gewoon eens een goeie film willen meepikken. En wie zou er een nieuwgeborene nu geen kans geven?

Bert Pieters

Cinema Zed vind je in het nieuwe Stuk (Naamsestraat 96). In het onthaal (de trapjes naar beneden) word je gewijs in het complex. Veto publiceert wekelijks de programmatie van Cinema Zed en geeft geregeld vrijkaarten weg.

JONGERENTEATER FABULEUS DANST BBB&WASVERZACHTER

Borsten, buik en billen

Knappe dansende meisjes in de wasserette. Dat is ons nu nog nooit overkomen. Maar kijk: bij FABULEUS zonden ze hun zonen en dochters uit op onderzoek naar het lokale wassalon. Zaten wij toch wel weer in het verkeerde zeker: alleen maar oude sokken en een handjevol vreemdelingen! We sprongen dan maar eens binnen op een repetitie.

Het is bloedheet. Een meisje is van huis weggevloden en neemt haar intrek in het plaatselijke wassalon. Nieuwsgierig komen lokale jongeren eens kijken. Een soap vol verliefdheden begint zich te ontwikkelen. Zo begint *BBB&Wasverzachter*.

Net als bij vorige produkties van het Leuvens jongerenteater werden de jongeren gekozen op een erg intensieve auditie. Daarbij is het de organisatoren niet alleen om eventueel talent te doen. Ook enthousiasme voor de produktie en bereidheid er maandenlang keihard aan te werken spelen bij de beoordeling mee. Zo ging het ook met Olivier, een van de twee jongens in de groep: "Ik had tijdens een gesprek op de auditie gezegd dat het niet echt uitmaakte of ik werd gekozen, omdat ik mij in elk geval twee dagen ongelooflijk had geamuseerd. En blijkbaar vonden ze dat wel tof. Nochtans kende ik niets van hedendaagse dans, ik heb enkel lessen hiphop gevolgd."

Bekendheid met hedendaagse dans was ook helemaal niet nodig, tijdens de zomer kregen de acht geselecteerden — zes meisjes en twee jongens tussen zeventien en drieëntwintig — les van bekende dansers als Sidi Larbi Cherkaoui en Randi De Vlieghe. In oktober begon dan het creatieproces waarbij choreografe Natasha Pire vooral veel uit de jongeren zelf liet komen.

TJDVERLIES

Het was haar idee om een dansstuk te plaatsen in een wassalon: "Ik kom al tien jaar in wassalons. Dat doe ik niet graag want ik vind dat tijdverlies. Maar langzamerhand ben ik tot de konklusie gekomen dat je daar met een zeer interessante miks van mensen zit. Toen FABULEUS mij aanzocht om hun volgende dansproduktie te begeleiden, was mijn idee vrij snel gevonden. In *BBB&Wasverzachter* funktioneert het plaatselijk wassalon als een ontmoetingsplaats voor de jongeren. Een jeudklub of zo."

Waar de BBB in de titel voor staat was lang een punt voor discussie. 'Borsten, buik en billen' dachten de meesten. En dat vinden ze nog steeds de beste interpretatie. Zelfs al bedoelde Natascha het helemaal anders met 'babbel bellen bleken'. Het was vooral een klankassociatie die de choreografe maakte: de twee delen van de titel

suggereren volgens haar een spanning tussen beweeglijk, woelig, repetitief en rustig, zacht, koesterend.

De acht jongeren hebben behoorlijk verschillende achtergronden. Zo is er Olivier, energiek en onrustig, die uit de klas hiphop van Natasha komt, of Katharina, zesde Latijn-moderne talen die eerder een teaterachtergrond heeft. Of er is Kim, die al stages liep bij Parts en anderen. En ook Barbara heeft een dansachtergrond: "Ik heb zeven jaar ballet gedaan, maar door een blessure moest ik daarmee stoppen. Hedendaagse dans vind ik een stuk vrijer. Je kunt er veel meer van jezelf inleggen. Ballet blijft uiteindelijk gewoon een gamma aangeleerde passen."

We blijven nog even naar een stuk repetitie kijken en praten nog wat met dramaturg Filip Bilzen. Het gesprek komt al snel op het enthousiasme en de inzet. "Ja," glimlacht hij, "zelf ben ik ook nog jong, maar dat is het mooie aan werken met jongeren: je ze ziet echt veranderen tijdens het repetitieproces."

Matthieu Van Steenkiste

FABULEUS dans *BBB&Wasverzachter* op 14, 15 en 17 februari in de Minnepoort. Info & tickets: 016/22 21 13

Bezoek de nieuwe website van Veto:

www.veto.be

Reakties kun je kwijt op onze nieuwsgroep:
kotnet.veto

Fnac Leuven

Vital Decosterstraat 7 & Bondgenotenlaan 32
3000 Leuven
Tel: 016/75 12 11

www.fnac.be

INTERNATIONAL DAY

Zaterdag, 23 februari 2002
Een hele dag internationale activiteiten!
IEDEREEN WELKOM!!!

- 9u: Tentoonstelling en informatiebeurs in de Jubileumzaal
- 10.30-12u: Virtueel debat met universiteiten uit alle werelddelen in de Promotiezaal
- 12u: Receptie in de Museumzaal
- 13u: Internationaal buffet in Alma 2
- 14-17u: Internationaal festival en sportactiviteiten in het Sportcentrum
- 17.30u: Lieder en bezinning over vrede en solidariteit in de Pieter De Somer-aula
- 19.30u: Toneelstuk "Meer is altijd beter" in de Pieter De Somer-aula
- 22u: Galabal in Alma 2

Organiseer je een evenement?

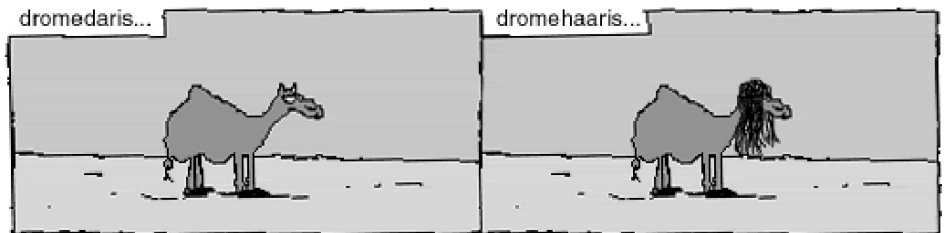
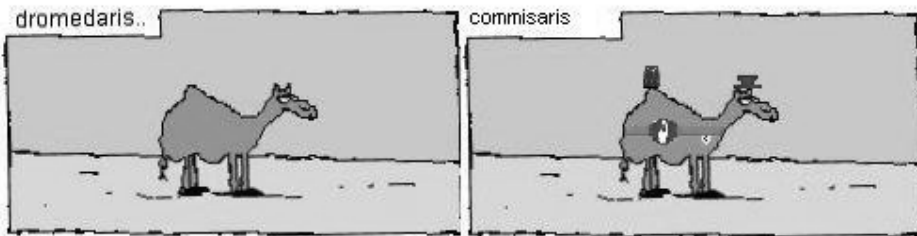
Wil je dat men het weet?

Wil je dat men eraan deelneemt?

Plaats het dan GRATIS in de database "AGENDA K.U.LEUVEN"

die je vindt onder:

<http://agenda.kuleuven.be>

BOETIEK K.U.LEUVEN

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, Sedes-beelden, boeken, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

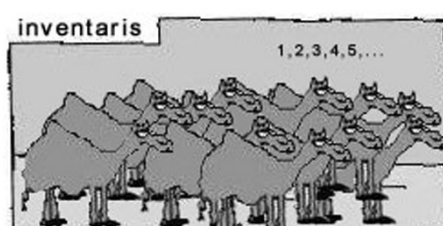
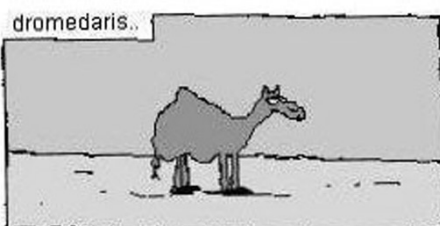

Camp America

Summer work and travel in the USA

WHY PAY IF YOU CAN GET IT FOR FREE? Who offers you a free return flight to the USA, pocket money, FREE accommodation and meals dynamic preparation for your future career, unforgettable experience to make long-life friendships? Well, we do!

Summer Work & Travel in the USA 2002. Application deadline: end of April
For more information log on www.campamerica.co.uk or write to Camp America, Dept. NA, 37a Queens Gate, London SW7 5HR, UK. You can also e-mail our interviewer Alberto Lo Bracco in Hasselt on mail to: alblobr@yahoo.com.

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG HEEFT!!!

VOORJAAR 2002 verhuist SPITkringloopwinkel:

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

Huidig adres: Diestsesteenweg 104:
3010 Kessel-Lo
016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

Regionale en pluralistische informatie

Te Leuvense studenten hebben weer hun eigen radiozender. Radio Scorpio, met een ander en nieuw profiel en een grote variëteit aan muziekgenres. Een radio voor en door studenten, na een onderbreking van twee jaar weer te beluisteren op 106.0 FM.

De vzw voor 'Socio-culturele Organisatie voor Regionale en Pluralistische Informatie' Overdracht, kortweg Scorpio, zendt sinds 11 februari voor de eerste maal in twee jaar weer rechtstreeks uit. Het stopzetten van de uitzendingen in het voorjaar van 2000 kwam er nadat de studio van Radio Scorpio — die twintig jaar lang was gevestigd in de gebouwen van het Arenberg-instituut — moest verhuizen.

ZENDVERGUNNING

Scorpio kreeg al vlag een nieuwe lokatie aangeboden en wel in de lokalen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) in de 's Meierstraat, en werd zo letterlijk en figuurlijk de buur van Veto. Met de start van de uitzendingen van Radio Scorpio gaat ook een proefperiode in van zes maand als geleiding van Loko. Na dit half jaar volgt er een evaluatie waarbij Scorpio eventueel opgenomen zal worden in de statuten van Loko.

"De zendmast zorgde uiteindelijk voor de meeste problemen gedurende de twee jaar. Die moet zo dicht mogelijk bij de studio gelegen zijn, zo hoog mogelijk en in het

centrum van Leuven. De meeste plaatsen die geschikt waren, zijn al ingenomen door de gsm-zendmasten en zijn heel vaak ook veel te duur," zegt Eppo Dehaes, voorzitter van de vzw. Uiteindelijk kreeg Scorpio de toestemming van de KU Leuven om de zendmast te plaatsen op het Sint-Pieters-ziekenhuis in de Brusselsestraat. Hiermee

onafhankelijke radio. Dit houdt in dat ze volledig zelfbedruipend is en dus niet afhankelijk is van reclame-inkomsten. Lokale radio's vormen dus geen direkte concurrentie omwille van het niet-kommerciële profiel van Scorpio. Dehaes: "Het merendeel van de inkomsten komt uit het organiseren van fuiven. Maar ook door het opstrijken van een subsidie van 3.800 euro door deel te nemen aan een project van de Franse vzw Confédération Nationales des Radios Libres. Die vereniging geeft vrije radio's de mogelijkheid rond een bepaald thema een uitzending te maken. Vorig jaar was dat een reeks rond geweld. Ook hopen wij nog in de toekomst aan dit project

mee te werken, wat voor de nodige inkomsten kan zorgen."

"Radio Scorpio zocht naar gemotiveerde mensen die op een serieuze manier met radio willen bezig zijn. Een uur programma per week lijkt niet veel, maar elke week opnieuw kwaliteit brengen, een heel jaar lang, vraagt wel een inspanning." Heel wat jonge en creatieve mensen voelden zich geroepen. Uiteindelijk zullen een vijftigtal vaste medewerkers zich elke week inzetten om een groot gamma aan

radioprogramma's te brengen. Drie vierde van de medewerkers zijn studenten, ook een aantal dj's van het vroegere Scorpio werken weer mee en brengen een eigen programma.

MIGRANTENRADIO

Verschillende muziekgenres en verschillende informatieve programma's zorgen voor een ruim aanbod. Muzikaal kiest Scorpio overwegend voor genres die bij de kommersiële zenders vaak niet of minder te horen zijn. Dit kan ervoor zorgen dat de muziekzender weer een alternatieve look krijgt. Tijdens de dag draaien ze non-stop muziek. Vanaf 18u, op woensdag en zondag vanaf 16u, is er live-radio. Elke werkdag start 'Scorpioscoops' de live uitzendingen met een uur binnen- en buitenlands nieuws. Op maandagavond voorziet "Dakka Dakka" studenten en inwoners van hun dosis gitaar-georiënteerde muziek in de breedste zin van het woord — van metal over punk tot rock," zoals ze zelf zeggen op hun website.

'Gestript' belicht de wereld van de strips, 'Kagan' laat ons kennis maken met *wave gothic electro industrial radio*, 'Camera Obscura' draait rond film en 'Rond Zevenen' en 'Humus' zorgt voor de de nodige portie humor en satire. Op zondag brengt 'Babylon' migrantenradio met een dubbelpresentatie in het Arabisch en het Nederlands, 'Opus' brengt klassieke muziek en 'Volta!' zorgt voor woordliteratuur. Vanaf 22u tot 1u 's nachts trekt men er de *dancekaart*. Elke dag krijgt de luisteraar een ander muziekgenre geserveerd: jungle, house, hip-hop, bossa, techno en fusion.

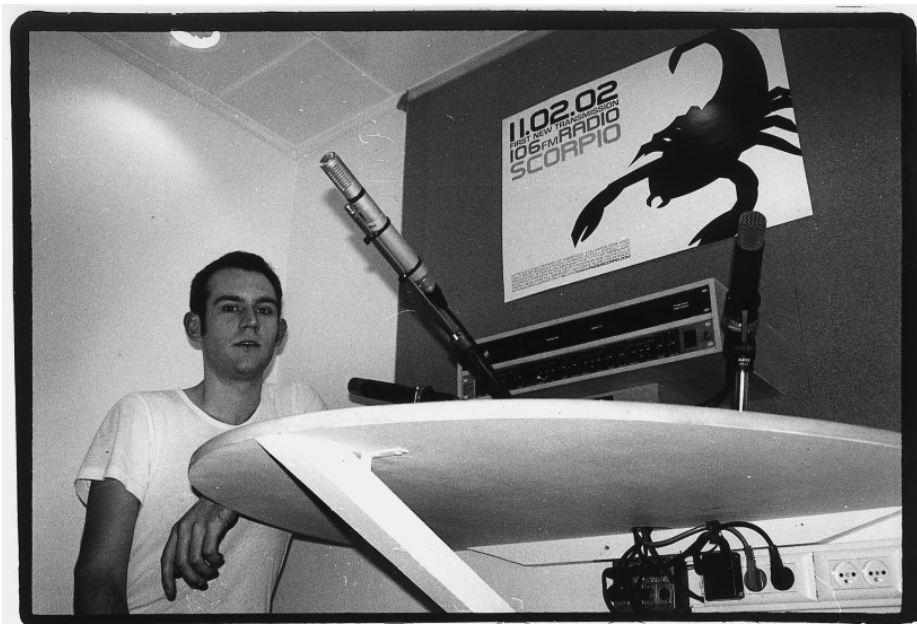
In de toekomst zal er eveneens worden samengewerkt met de KU Leuven om ook Radio Scorpio on-line te brengen, zodat fans ook buiten Leuven naar hun favoriete radioprogramma kunnen luisteren. Een samenwerking tussen 'Scorpioscoops' en Veto behoort eveneens tot de mogelijkheden.

Kris Malefason

<http://www.radioscorpio.com/>

<http://www.kagankalender.com/>

<http://www.starspawn.com/foob/dakka>

(foto: Tijl Vereenooghe / Gert Schuyten)

krijgt Radio Scorpio een zendbereik van gemiddeld acht kilometer rond de zendmast. "Wat we echter niet wisten was dat, wanneer een zendmast wordt verplaatst, niet enkel een aanvraag tot verhuis van deze zendmast moet worden aangevraagd, maar ook een nieuwe uitzendvergunning. Uiteindelijk kreeg Scorpio van het Vlaams Commissariaat voor de Media op 6 december 2001 een nieuwe uitzendvergunning die loopt tot eind 2002."

Radio Scorpio is een vrije en

RADIO SCORPIO 106FM PROGRAMMATIE FEBRUARI 2002 - OKTOBER 2002

	MAANDAG	DINSDAG	WOENSDAG	DONDERDAG	VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
16:00 18:00			VOLKSRADIO MOOS MAOTRONIC				BABYLON MIGRANTENRADIO
18:00 19:00	SCORPIO- SCOOPS NIEUWS	SCORPIO- SCOOPS NIEUWS	SCORPIO- SCOOPS NIEUWS	SCORPIO- SCOOPS NIEUWS	SCORPIO- SCOOPS NIEUWS	FUNK IN TOWN UPSIDE DOWN FUNK	STERREN PLATEN FAVORIETEN
19:00 20:00	DAKKA DAKKA GITAAR	CAMERA OBSCURA FILM	GESTRIPT STRIPS	FESO JAZZ	HUMUSRADIO HUMOR ROND ZEVENEN DUIDING	BANGGANG! BREAKS	OPUS KLASSIEK
20:00 21:00	DE GELUIDS- ARCHITECT GITAAR	FUNTIME GITAAR	BONGA BONGE FUSION	DREAD PRESSURE ROOTS	STINKFIST GITAAR	LIMITED EDITION HIP-HOP	THE VINEYARD REGGAE
21:00 22:00	WAKE UP STONER ROCK	KAGAN WAVE	LINKEROEVER GITAAR	BOP&BEYOND JAZZ	BIG BOUT YAH RAGGA	SONIC FICTION ELECTRONIKA	VOLTA! WOORD
22:00 01:00	CONCRETE JUNGLE JUNGLE	CLUB106 HOUSE	TABLE TACTICS HIP-HOP	SHIFTING GEARS BOSSA	SEKTOR 21 TECHNO	CLUB 106 WEEKEND EDITION	WHITES ON THE MOON FUSION (22:00-23:00) QUADRANT SIX JUNGLE (23:00-24:00)

RADIO SCORPIO IS LEUVENS OUDSTE EN ENIGE ONAFHANKELIJKE RADIO. OP 106.0 FM HOOR JE OVERDAG NON-STOP EEN SELECTIE MET HET BESTE WAT HIP-HOP, GITAAR, JUNGLE, HOUSE, REGGAE, FUNK, ELECTRONIKA, BOSSA,... TE BIEDEN HEBBEN. 'S AVONDS IS ER LIVE-RADIO VANAF 18 U. (OP WOE- EN ZA- VANAF 16 U.) MET NIEUWS EN INFORMATIEVE PROGRAMMA'S DIE DIEPER INGAAN OP FILM, STRIPS, MUZIEK, LITERATUUR,... VANAF 23 U. TREKKEN WE RESOLUUT DE DANCE-KAART. ELKE WEEKDAG KOMT EEN VERSCHILLENDE GENRE AAN BOED, VAKKUNDIG AANEENGEMIXT DOOR ONZE EIGEN SCORPIO-DJ'S. VOOR MEER INFORMATIE ROND DE PROGRAMMA'S, SPECIALS, GUESTOJ'S EN RADIO SCORPIO ZELF OF JE WIL MEEWERKEN: WWW.RADIOSCORPIO.COM.

room
www.room.be

RECORDS

Loko-Kringraad zoekt studenten met pit (m/v)

Om verder te werken aan onze nooit aflatende strijd tegen alles wat ondemocratisch ruikt in het onderwijs, verkiest Kringraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), vier vertegenwoordigers. We zoeken nog iemand uit de humane wetenschappen en iemand uit de biomedische wetenschappen die de rest van dit academiejaar de Leuvense studenten zal vertegenwoordigen op de Onderwijsraad van de KU Leuven, kwestie van het onderwijsbeleid van onze universiteit op de voet te kunnen volgen, en ten goede te beïnvloeden. We hebben ook iemand nodig uit de biomedische wetenschappen om te zetelen op de Akademische Raad, het hoogste beslissingsorgaan aan de KU Leuven. Vergaderen (en achteraf eten!) met de rector, het is niet iedereen gegeven. Maar jou misschien wel, stel je kandidaat! Voor de stuurgroep Bachelor/Master, die toeziet op de korrekte implementatie van de Bologna-akkoorden zoeken we nog iemand uit de biomedische wetenschappen.

De vertegenwoordigers zullen verkozen worden op de algemene vergadering van Loko-Kringraad op vrijdag 15 februari 2002. Voor alle geïnteresseerden slechts één adres: 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven, vòòr vrijdag 15/02/02 om 12u. Meer informatie op het nummer 016/22.31.09.

Het smeltwater tot de lippen

Ondanks jullie grote nood aan een weldoende vakantie willen we toch jullie aandacht al ergens op vestigen. Sommigen van jullie

herinneren zich misschien 'The Bet' nog, de ekologisch geïnspireerde weddenschap tussen ons, de Vlaamse studenten en Olivier Deleuze, onze Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling.

Nog te weinigen onder ons douchen tesamen of eten bij kaarslicht. Onze energiekonsumptie is hoog genoeg om een — niet zo klein — land in donker Afrika van licht te voorzien. Enkele kleine veranderingen kwa koopgedrag en energieverbruik kunnen het leven voor ons op deze aardkl*t veel gezonder, aangenamer en langer maken. Maar wie al rationeel en zuinig consumeert kan nog meer doen.

Er is namelijk een site op het internet waar een monstrueuze hoeveelheid tips staat over hoe je bewuster en ekologischer kan leven. Ga nu naar een computer en surf naar www.thebet.be Vergeet niet (terwijl je er toch bent) je eigen Bet-account aan te maken, want daar vallen prijzen mee te verdienen. Als je al deelneemt aan 'The Bet', zou je best ook nog even je besparingen ingeven op je persoonlijke rekenblad. Zonder deze gegevens telt je deelname niet.

Gezocht: mening van fietsers!

De windstoten slaan dan wel menig fietser van het zadel, de ketting staat altijd gespannen in Leuven. Het Depo voor wooncultuur, milieu en mobiliteit brengt de tere, gevaarlijke, ongemakkelijke (enfin knel-) punten voor de fietsende medemens in kaart. We nodigen je uit om problemen met fietsroutes, fietsstallingen, wegdek, infrastructuur. te melden via depo@dsv.kuleuven.ac.be. Onbegrensd, want het mag zowel over fietsproblemen op

het terrein van de KU Leuven, je hogeschool als op openbaar domein gaan.

De Lijn vervoert, maar beboet ook. Opgelet, controles op studentenpas!

Omdat windstoten deze dagen menig fietser van zijn of haar zadel afsodemeteren, is de gratis studentenpas populair als nooit tevoren. Maar, hoewel deze service soms bijzonder handig is, kan rijden met de bus gevaarlijk zijn. De Lijn controleert streng het gebruik van de studentenpas. Opgelet, er werden de voorbije maanden al boetes van driehonderd euro (jawel, iets meer dan twaalfduizend frank) uitgedeeld voor oneigenlijk gebruik of gebruik van de pas buiten de stadzone! Meer info over de spelregels en controles/boetes vind je op <http://www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depo/studentenpas.htm>.

Gangvertegenwoordigers aller koten, verenigt u!

Wooncultuur is een wondermooi woord, nog mooier is echter de inspraak- en overlegvergadering van gangvertegenwoordigers (en gewone kotbewoners), genaamd Sacharov. Hier kan je als bewoner van een residentie of peda je stem laten horen, suggesties doen en klachten doorgeven. Maar je leert er ook iets bij. Alle gangvertegenwoordigers en geïnteresseerden zijn welkom in de lokalen van Loko-Sociale Raad (Sora). Als vorming bieden Sora en Depo je een sessie/gesprek over omgaan met psychische problemen op kot.

Wanneer? Op woensdag 13 februari om 19u ('s Meiersstraat 5, tussen het Hogeschoolplein en de Muntstraat): Sacharov. geef de man een eredoctoraat!

Medica-kongres

Op woensdag 20 februari organiseren Medica en de Geneesheren en Apotekers-Alumni van Leuven een infobeurs en symposium over medische ontwikkelingshulp.

Vanaf 14u zijn er standjes van diverse niet-goevernemente organisaties en verenigingen die werkzaam zijn in de sektor medische ontwikkelingshulp. Om 16u is er een rondetafelgesprek met sprekers. Dit alles heeft plaats in UZ Gasthuisberg — Onderwijs en Navorsing: auditorium GA3 en inkomhal.

Toegang tot basisgeneesmiddelen: een campagne van Artsen zonder Grenzen

1998. Je heet Bianga en je leeft in Oeganda. Je bent gestoken door de tsetseevlieg. Nu heb je de slaapziekte. Gelukkig bestaat er een medicijn dat jouw leven kan redden. Helaas is dit medicijn niet winstgevend genoeg en wordt het niet langer geproduceerd. Een paar weken later sterf je.

Op woensdag 20 februari is er om 20u een vergadering voor iedereen die wil helpen op de tentoonstelling 'In de val'. De tentoonstelling draait rond deze problematiek en komt van 12 tot en met 16 maart naar Leuven. Lokatie: UZ Gasthuisberg — Onderwijs en Navorsing: Auditorium Pentalfa.

KRUISWOORDRAAISEL

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

Horizontaal: 1. Brengt een boodschap - Onderbuik (Latijn). -- 2. Vorm van waardigheid (op z'n West-Vlaams) - Voedde zich. -- 3. Anagram van teder - Klein kind - It takes ... to tango. -- 4. Maand - Niet ja - Wentel. -- 5. Aéroports de Paris - Romantische kleur. -- 6. Sterke vorm van affektie - Elke. -- 7. 14 februari - Fuif. -- 8. Prof op pensioen - Sprekend vogels - Toekomstig (in ...). -- 9. Zeldzaam - Soort onderwijs - Wier. -- 10. Bijtend - Maar (Duits). -- 11. Vulkaan - Ik heb het gevonden!. -- 12. Nam vast - Anagram van kaste. -- 13. Soort gras - Liefdesgod.

Vertikaal: 1. Soort verkeer. -- 2. Onomatopoe - Mooi Valentijngeschenk. -- 3. Daarover wordt de bruid gedragen - Een relatie die ik -- 4. Vloeiende weg - Maand. -- 5. Heeft een beroemde draad - Grondbewerkingstoestel. -- 6. Rivier - Bent u. -- 7. Jongensnaam - Internationaal boeknummer - Vader. -- 8. Staat onder een deken - Lofzang. -- 9. Ons inziens - Paradijselijk - Grondnoot. -- 10. Music disc - Chemisch element - Rode en blauwe. -- 11. Knuffel. -- 12. Epiloog - Reptiel. -- 13. Draaide rond - Lawaai van verkeer.

Hans Vandenabeele

Winnaars Veto's eindejaarskwis

De juiste oplossing van de eindejaarskwis in Veto 13 luidde 'semestereksamen'. Uit de korrekte inzendingen lootte Veto's onschuldige kinderhand volgende tien winnaars. **Maarten Mennes, Jeroen Scherpereel, Gunther Degraeve, Caroline Demeester, Joris Lauwers, Werner Maes, Marieke De Clercq, Sandra Croes, Liesbet Mariën en Bjorn Thijs**

De winnaars worden persoonlijk op de hoogte gebracht.

Zoek de ezel

“Ik wil niet in Playboy”

Fet is bijna Valentijn en dus vonden we dat er in deze Veto absoluut iets moest staan dat met seks te maken heeft. Gelukkig maakte men er ons op attent dat de bevallige deerne die onlangs tot koningin van de cyberwereld werd gekozen, werkzaam is aan de KU Leuven. Enkele telefoontjes werden gepleegd en de zaak was al snel in kannen en kruiken. En zo kwam het dat we op een regenachtige donderdagavond ergens op de Grote Markt zaten te verdrinken in de ogen van een jongedame die in het echt nog vele malen mooier is dan de voorpagina van de vorige P-Magazine deed vermoeden. Wij prezen ons gelukkig. Toen we wakker werden produceerden we volgend relaas.

Veto: *Je bent verkozen tot Miss Internet. Hoe ging dat?*

Wendy Cornelis: «De helft van de punten komt van een stemming op internet, en de andere helft wordt toegekend door een jury. Op voorhand wisten we niet wie in de jury zat. De voorzitter was Phaedra Hoste. Verder had je Paul Lessing van P-Magazine en twee mensen van een modellenburo. Van Planet Internet zal er ook wel iemand geweest zijn. In het begin waren we met honderd. De tien meisjes met de meeste stemmen gingen door naar de finale. We hebben dan een aantal fotosessies gedaan. De finale-avond zelf bestond het brengen van een eigen act, de voorstelling van je favoriete site en een opvoering in tae-bo. Ik heb vroeger een tijdje aan boksen gedaan, in Kessel-Lo. Tae-bo is *meisjesboks*. Mijn act was een stukje uit het einde van 'Flashdance'. Dat ging goed, want ik heb vroeger nog aan toestelturnen gedaan. Verder moesten we nog wat defileren, wat praten met de presentator en dat was het zowat.»

Veto: *Had je al deelgenomen aan andere missverkiezingen?*

Wendy: «Ja, ik had al deelgenomen aan Miss Belgian Beauty en aan Miss Vlaanderen. Voor Miss Belgian Beauty moet je wel zes maanden werken. Je moet een origineel promotiedossier maken, zoveel mogelijk in de publiciteit komen, *actes de présence* doen en dergelijke. We zijn ook naar Cyprus geweest. Ik wou eerst ook wel aan Miss België meedoen, maar toen ik dat een paar keer gezien had dacht ik "laat maar".»

Veto: *Wat vond je het leukste om te doen?*

Wendy: «Miss Internet was plezant, ook voor de meisjes zelf. We waren al maar met tien, het was een veel hechtere groep. Er is ook geen ruzie geweest. Bij Miss Belgian Beauty moet het naar het schijnt soms grof geweest zijn in die laatste week, onder de twaalf meisjes.»

Veto: *Kregen jullie speciaal eten?*

Wendy: «Pita, en pinten (lacht).»

Veto: *Had je geen last van een soort 'vleeskeuring-gevoel'?*

Wendy: «Bij Miss Belgian Beauty ging het er zo niet aan toe, je moet er ook hard voor werken. Bij Miss Internet ook, maar daar had je ook die stemmen via Internet. Bij Miss Vlaanderen had ik dat gevoel wel. Ik heb ook niet de perfecte maten, ik ben ook wat klein, maar bij missverkiezingen wordt daar toch iets minder naar gekeken dan in de modellenwereld. Die is veel harder, hoewel het aan het verbeteren is.»

KRULSPELDEN

Veto: *Heb je nu nog verplichtingen als Miss Internet?*

Wendy: «Momenteel wordt er gewerkt aan een nieuwe site voor mij. Via die site kan men mij dan mailen. Ik moet ook wat gadgets voorstellen op die site. En als Planet Internet, de organisator, iets doet, een feestje of een receptie of zoiets, dan moet ik erbij zijn. Ik word daar wel voor betaald.»

Veto: *Je stond vorige week op de voorpagina van P-Magazine. Hoe gaat zo'n fotosessie eigenlijk in zijn werk?*

Wendy: «Ze zijn een hele tijd bezig met je schmink en je haar. Dan ga je eten op restaurant met de krulspelden nog in je haar. Daarna schminken ze je nog eens bij en dan kan je beginnen. Het ging om acht verschillende outfits, en tussen elke outfit moeten ze je haar weer bijwerken en wordt je bijgeschminkt. Alles bij elkaar duurt dat toch een hele dag. Ze werken de foto's ook steeds vaker bij met de computer.»

Veto: *Hoe voelde dat aan, poseren in het licht van de kamera?*

Wendy: «Ik had al fotosessies gedaan, maar dit was wel de beste en meest professionele die ik al gedaan heb. Een bekende fotograaf ook natuurlijk, een bekend blad ook. Fotosessies wil ik wel blijven doen, maar televisie bijvoorbeeld interesseert mij helemaal niet. Ik ben ook niet van plan om nog mee te doen aan missverkiezingen. Miss Vlaanderen was wat tegengevallen, dat was ook mijn eerste keer. We moesten zelf kaarten verkopen, en hoe meer kaarten je verkocht, hoe meer kans je had om te winnen. De eerste eredame werd gekozen op basis van het aantal kaarten dat men verkocht had.»

Veto: *Vind je het gemakkelijk om in lingerie te poseren?*

Wendy: «Voor foto's wel, catwalk doe ik niet. Dat kan ik ook niet, daarvoor ben ik te klein. Je moet minstens een meter vijf-

enzeventig meten en een pannenlat zijn. Ze voeren maar één maat van kleren in en iedereen moet daar maar in kunnen. Ik sta in P-Magazine wel in lingerie, maar je ziet er niets door. Op het strand lig ik toch ook in mijn bikini.»

Veto: *Maar er zijn toch bekende modellen met een normale lichaamsbouw, die niet naar het skeletachtige neigt?*

Wendy: «Ja, maar dat zijn dan meestal nationale modellen, of bekende mensen. De laatste tijd begint men wel meer uit te gaan van uitstraling, en hoeven de perfecte maten niet altijd meer. Er was ook veel kritiek op de drang naar 'perfectie'.»

PLAYBOY

Veto: *Zou je ja zeggen tegen Playboy?*

Wendy: «Nee. Je moet je ook voorstellen dat ik ouders heb en dat ik aan de KU Leuven werk. Ik bepaal voor mijzelf de grens en Playboy, daar wil ik niet in. Topless wil ik niet doen, in doorschijnkledij

poseren ook niet. Bij die laatste foto in P-Magazine had ik eerst dat vestje niet aan, maar dan zag je alles erdoor en dat wil ik niet. Nu blijft het eigenlijk wel braaf. Het is uitdagend, maar je ziet niets. Behalve van boven, dat kan nog. Bereid zijn om van boven doorschijnkledij te dragen is trouwens een voorwaarde als je je inschrijft bij een modellenburo, zeker als je de catwalk doet. De meeste vrouwen die echt in die wereld zitten, zijn een beetje exhibitionistisch.»

Veto: *En jij? Een beetje toch?*

Wendy: «Ik laat graag iets zien, maar wat echt niet gezien moet worden, dat is voor iemand speciaal.»

Veto: *Je werkt in de rechtenbibliotheek in De Valk. Zijn er al proffen die verdacht vaker boeken komen ontlennen?*

Wendy: «Nee, daar heb ik toch niets van gemerkt. Ze zeggen er ook weinig over.

Soms eens een proficiat of zo. Professoren krijgen we ook niet zo vaak over de vloer, het zijn meer hun assistenten die komen.»

Veto: *Hoe ben je aan de KU Leuven terechtgekomen?*

Wendy: «Ik heb secretariaattalen gestudeerd. Eerst werkte ik in Brussel, maar dat was veel werk en werd niet goed betaald. Mijn vriend is dan bij de KU Leuven binnengeraakt en ik heb toen zoveel sollicitatiebrieven geschreven dat ik denk dat ze het moe geworden zijn. Ik ben bij de rechtenbibliotheek beginnen werken toen ik eenentwintig was, en ik zag toen al direct een reactie van "he de huppeltruit is hier", maar dat is wel hard veranderd.»

Veto: *Het is bijna Valentijn. Zegt dat jou iets? Doe je iets speciaals?*

Wendy: «Tja, dat zal nogal moeilijk zijn, want het is juist gedaan met mijn lief.»

“Ik versier liever zelf, maar ik doe het niet veel, want ik zie niet veel wat mij aanstaat”

Veto: (lichtjes van slag) *Euh, ekskuseer. Had het iets te maken met je recente verkiezing?*

Wendy: «Tja, te weinig tijd. 't Is mijn fout, ik heb hem een beetje genegeerd. Maar ik vind ook dat, als je iemand echt graag ziet, je dat ook moet kunnen verdragen. We woonden ook samen, hij zag mij elke dag. Fotomodel zijn doe ik nu als een soort bijberoep. Er kruipt toch veel tijd in. Zowat al mijn vrije dagen gaan daarin op, maar dat vind ik niet erg, want voor mij is dat een hobby.»

Veto: *Toch geen spijt dat je hebt meegedaan?*

Wendy: «Nee, zeker niet.»

Veto: *Hoe word je graag versierd?*

Wendy: «Niet. Ik versier liever zelf, maar ik doe het niet veel, want ik zie niet veel wat mij aanstaat. Ik moet eigenlijk eerst iemand goed leren kennen, ik ben niet iemand die zo direkt op een wildvreemde afgaat. Losse korte flirten zijn ook niet echt aan mij besteed.»

Veto: *Waar haal jij je kicks?*

Wendy: «Sport niet, daar word ik alleen maar moe van. Autorijden op de autosnelweg misschien. Als ik alleen ben, durf ik daar wel eens *doorperen*. Maar in de bebouwde kom rijd ik niet sneller dan ik mag. Ik ga graag weg, da's al.»

Veto: *Word je al herkend?*

Wendy: «Soms, maar ik ben geen Bekende Vlaming hé. Ik let er ook niet op, het interesseert mij ook niet echt.»

Veto: *Is je leven enigszins veranderd?*

Wendy: «Ik ben opnieuw vrijgezel. Ik heb met mijn vriend samengewoond in Rotseelaar, maar sinds vorige week woon ik in Leuven. Ik moet veel interviews doen. Maar het valt allemaal nogal mee. Ik ben wel iemand die nuchter blijft. Ik denk niet van "Wauw, waar ben ik nu mee bezig?" Ik vind het een beetje belachelijk als meisjes zo reageren. Aan Miss Internet heb ik een goede vriendin overgehouden. Dat is een heel tof meisje met een sportieve instelling, zo van "meedoen ok, maar als we niet winnen, niet dan". Maar er zat er ook eentje tussen die een beetje een dikke nek had, die dacht dat ze zo ging winnen. Je ziet het verschil wel in de meisjes. Er zijn er ook die zo'n missverkiezing als een opstapje zien, maar dat is bij mij niet zo. Ik heb een vast kontrakt bij de KU Leuven. Ik ben op zekerheid gesteld en hou er niet van om ergens een jaartje in te zitten om dan weer met je kont op de grond te vallen en te moeten herbeginnen waar je een jaar vroeger geëindigd was.»

Veto: *Waarheen trek je graag op vakantie?*

Wendy: «Ik ga graag naar de zon. Ik ben in de vakantie naar Italië geweest, ergens in de buurt van Napels. Voor mij is een vakantie vooral uitrusten. Goed eten, van de zon genieten, rondwandelen, zwemmen in de zee. Als je mij niet in de zee laat gaan word ik ambetant.»

Veto: *We zouden er niet aan denken je tegen te houden. Bedankt voor het gesprek.*